

LỜI GIỚI THIỆU

Chính phủ Việt Nam đã có nhiều nỗ lực để thực hiện bình đẳng giới, năm 1997, Việt Nam thuộc nhóm 10 nước đứng đầu thế giới về tỷ lệ nữ trong Quốc hội. Tuy nhiên, trong những nhiệm kỳ gần đây tỷ lệ đại biểu nữ tham gia các cơ quan dân cử đã giảm sút đáng kể, nhiệm kỳ 2016 - 2021, tỷ lệ nữ đại biểu Quốc hội: 26,8%, tỷ lệ nữ đại biểu Hội đồng nhân dân cấp tỉnh: 26,46%, cấp huyện: 27,51%, cấp xã: 26,7%. Cán bộ nữ giảm không chỉ ở các cơ quan dân cử mà còn ở các bộ, ngành và chính quyền các cấp.

Sứ mệnh của Trung tâm nghiên cứu giới, gia đình và phát triển cộng đồng là nâng cao năng lực, tạo cơ hội cho phụ nữ tham gia vào các hoạt động xã hội, tham gia chính trị, đặc biệt là ở các vị trí ra quyết định; điều đó có ý nghĩa quan trọng, góp phần nâng cao tiếng nói của phụ nữ và thực hiện bình đẳng giới. Từ năm 2015, với sự hỗ trợ tài chính của Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á, Trung tâm đã thực hiện Dự án ***“Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu Hội đồng nhân dân cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021”*** tại hai tỉnh Hà Nam và Hòa Bình. Cuốn ký sự ***“Hành trình đi đến thành công”*** là một trong nhiều kết quả của Dự án. Với 16 câu chuyện ghi lại những thay đổi trong cuộc đời, những nỗ lực vượt khó vươn lên của những người phụ nữ nông dân vùng đồng bằng Bắc bộ (Hà Nam), phụ nữ dân tộc thiểu số vùng núi Tây bắc (Hòa Bình) sẽ góp phần nâng cao vị thế của người phụ nữ vào phát triển kinh tế - xã hội ở địa phương.

Hy vọng rằng cuốn sách sẽ là nguồn cảm hứng, khuyến khích chị em phụ nữ nói chung và nữ đại biểu Hội đồng nhân dân nói riêng trong việc thực hiện những ước mơ của mình khi có niềm tin vào bản thân và nỗ lực hết mình trong học tập và phấn đấu vươn lên.

Chúng tôi cũng mong rằng cuốn sách sẽ được nhiều bạn đọc quan tâm để cùng nhau chung tay tạo nên những thay đổi vì sự bình đẳng tiến bộ của phụ nữ và giảm định kiến trong xã hội đối với phụ nữ.

Rất nhiều người tâm huyết đã ủng hộ, đóng góp ý kiến và chỉnh sửa để hoàn thiện cuốn ký sự này. Chúng tôi gửi lời cảm ơn đặc biệt tới bà Liliane Danso - Dahmer - Giám đốc Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á, chị Nguyễn Như Trang - Quản lý Dự án. Và lời cảm ơn sâu sắc nhất xin gửi tới các chị nữ đại biểu Hội đồng nhân dân xã Bắc Lý, thị trấn Vĩnh Trụ - Lý Nhân - Hà Nam và xã Vĩnh Đồng, Vĩnh Tiến - Kim Bôi - Hòa Bình.

Trân trọng giới thiệu cùng Quý độc giả!

Trung tâm Nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng (GFCD)

MỤC LỤC

Bước ngoặt đời tôi.....	4
Chương trình hành động của ứng cử viên Đinh Thị Phở	9
Sức mạnh phi thường	13
Kiến thức kỹ năng mang lại thành công sự nghiệp	17
Người xuất gia và con đường nhân đạo, từ thiện	22
Nỗi niềm chưa tỏ cùng ai	27
Cơ hội duy nhất	32
Chương trình hành động của ứng cử viên Trần Thị Lự	37
Bài học nhớ đời	42
Thành công trong công việc	46
Một thời để nhớ.....	50
Vượt qua định kiến.....	55
Hành trang trong cuộc đời và công tác Hội	60
Lời cảm ơn chân thành.....	64
Con đường đưa tôi đến thành công	70
Thăng thấn cùng giải quyết khúc mắc.....	74

BƯỚC NGOẶT ĐỜI TÔI

Bùi Thị Swởi

Phó chủ tịch HĐND xã Vĩnh Đồng

***Chủ nhiệm Câu lạc bộ “Nữ đại biểu
dân cử” huyện Kim Bôi,***

tỉnh Hòa Bình.

“Cho đến bây giờ tôi cũng không ngờ rằng, một phụ nữ dân tộc như tôi lại có thể vượt qua được mọi rào cản về định kiến giới, để tham gia tốt hoạt động xã hội và trưởng thành như ngày hôm nay”.

Sinh ra và lớn lên trên một vùng dân tộc miền núi nghèo còn nhiều phong tục lạc hậu, trói buộc người phụ nữ vào công việc nhà và đồng ruộng, nhưng tôi luôn ý thức được rằng nếu mình cố gắng thì sẽ thành công và tôi đã làm được điều đó.

Ngay từ khi còn trẻ tôi đã tham gia các hoạt động xã hội, từng trải qua nhiều cương vị công tác như: Bí thư Chi đoàn thanh niên; Chi hội trưởng Phụ nữ; Bí thư Chi bộ; Chủ tịch Hội Liên hiệp phụ nữ xã Vĩnh Đồng khóa XX nhiệm kỳ 2006 - 2011, khóa XXI nhiệm kỳ 2011 - 2016; đại biểu Hội đồng nhân dân các khóa XVI, XVII, XVIII, XIX và hiện nay giữ chức vụ Phó chủ tịch Hội đồng nhân dân xã Vĩnh Đồng khóa XIX nhiệm kỳ 2016 - 2021.

Để có được thành công như ngày hôm nay, tôi đã phải vượt qua bao nhiêu khó khăn, thách thức trong cuộc sống và cả những định kiến về giới. Khi tôi đi lấy chồng, hoàn cảnh gia đình gặp nhiều khó khăn, cuộc sống mới còn bỡ ngỡ, các con còn nhỏ, bố mẹ chồng đã già lại luôn đau yếu. Chi bộ, chính quyền và người

dân trong xóm không tin tưởng, ít quan tâm đến chị em phụ nữ, cho rằng phụ nữ chỉ nên chăm lo cho gia đình và công việc đồng áng là đủ! Đó là những tác động gây cho tôi áp lực khi còn là Bí thư Chi đoàn và đã có những lúc tôi suy sụp tinh thần, tự ti, mặc cảm, nhụt trí. Nhưng tôi lại may mắn có anh họ lúc đó đang là Bí thư Đảng ủy xã. Anh là người giúp đỡ tôi rất nhiều, dìu dắt, chỉ bảo, động viên chia sẻ với tôi về những khó khăn mà người phụ nữ khi tham gia công tác xã hội gặp phải. Anh thường xuyên quan tâm và định hướng cho tôi cách bố trí, sắp xếp thời gian để vừa tham gia hoạt động công tác, vừa làm tròn vai trò người vợ, người con dâu trong gia đình. Có nhiều lần anh đến nhà trò chuyện, vận động bố mẹ và chồng tôi cùng chia sẻ công việc gia đình để tôi có thời gian tham gia công tác hội. Anh còn có những tác động tích cực đến Chi bộ, chính quyền và ban công tác mặt trận của xóm trong việc thực hiện bình đẳng giới và việc tạo cơ hội, điều kiện cho phụ nữ tham gia hội họp đoàn thể để chị em được cống hiến xây dựng quê hương. Từ đó dần dần Chi bộ đã có những đánh giá tốt về bản thân tôi, thường xuyên quan tâm giúp đỡ để tôi hoàn thành nhiệm vụ.

Chính từ những động viên, chia sẻ của người anh họ và sự nhận thức về vai trò phụ nữ trong gia đình tôi và Chi bộ, ban công tác mặt trận xóm là động lực giúp tôi tiếp tục phấn đấu. Nhiệm kỳ HĐND xã khóa XVI (1999 - 2004) tôi được ban công tác mặt trận thôn hiệp thương giới thiệu ra ứng cử đại biểu HĐND xã. Trước khi xây dựng Chương trình hành động, tôi đã trực tiếp gặp gỡ, trao đổi tìm hiểu những tâm tư, nguyện vọng

của cử tri và những khó khăn trên địa bàn để có những cam kết hành động cùng bà con tìm biện pháp tháo gỡ. Tôi đã nhận được 87% số phiếu tín nhiệm của cử tri trong khu vực bỏ phiếu và tôi chính thức trở thành đại biểu HĐND xã.

Đó là một bước ngoặt lớn nhất trong cuộc đời tôi. Lần đầu tiên tôi được cử tri gửi gắm niềm tin và trao quyền đại diện để làm cầu nối giữa cấp chính quyền với cử tri, tôi nguyện đem hết khả năng của bản thân để thực hiện trọng trách lớn lao của mình và càng thấm thía những lời khuyên răn, chỉ dạy của người anh họ. Anh không chỉ giúp tôi bằng trách nhiệm của người anh trai, mà là trách nhiệm của một nhà lãnh đạo trong việc thực hiện chính sách về bình đẳng giới tại địa phương. Từ đó đến nay tôi vẫn không ngừng phấn đấu học tập nâng cao kiến thức, trình độ năng lực công tác, giữ gìn phẩm chất đạo đức, lối sống,... Dù ở cương vị công tác nào tôi vẫn luôn cố gắng thực hiện tốt vai trò của một người vợ, người mẹ trong gia đình và luôn giữ mối liên hệ mật thiết với nhân dân để kịp thời nắm bắt tâm tư, nguyện vọng chính đáng của người dân, tuyên truyền, vận động nhân dân thực hiện tốt nhiệm vụ xóa đói giảm nghèo, xây dựng nông thôn mới, từng bước thực hiện Bình đẳng giới tại địa phương.

Đến năm 2015, tôi được tham gia các lớp tập huấn kỹ năng mềm và kỹ năng lãnh đạo của Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021*” tại Hà Nam và Hòa Bình do Trung tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng phối hợp cùng Hội LHPN tỉnh Hòa Bình, Hội LHPN huyện Kim Bôi, hai xã Vĩnh Đồng, Vĩnh Tiến thực

hiện. Đặc biệt tôi là người may mắn được đại diện quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á tại Việt Nam mời tham dự hội thảo về “*Biến đổi sinh thái xã hội*” tại Hà Nội. Thông qua các trải nghiệm của bản thân khi tham gia Dự án, tôi thấy mình càng trưởng thành thêm. Nay trên cương vị Phó chủ tịch HĐND xã trọng trách càng lớn lao, để đáp ứng được yêu cầu nhiệm vụ mới, bên cạnh những kỹ năng được học và những bài thực hành bổ ích, tôi và hầu hết nữ Đại biểu HĐND 2 xã Vĩnh Đồng và Vĩnh Tiến mong muốn được quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á tiếp tục hỗ trợ và tạo nhiều cơ hội để nâng cao năng lực, cập nhật kiến thức, hỗ trợ chúng tôi đáp ứng nhiệm vụ được giao, giúp chúng tôi đại diện cho tiếng nói của phụ nữ trong việc xây dựng nội dung kế hoạch phát triển kinh tế - xã hội tại địa phương, thúc đẩy bình đẳng giới tại vùng miền núi dân tộc thiểu số.

CHƯƠNG TRÌNH HÀNH ĐỘNG

**(Đinh Thị Phổ - ứng cử viên HĐND xã Bắc Lý,
huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam)**

Kính thưa Hội đồng bầu cử, kính thưa các đồng chí lãnh đạo xã.

Thưa các cụ, các ông, các bà, anh chị em đại diện cử tri xã Bắc Lý!

Được sự tín nhiệm của nhân dân, chị em phụ nữ, lãnh đạo xã, tôi được đề cử vào danh sách ứng cử viên đại biểu HĐND xã.

Tôi tên là: Đinh Thị Phổ

Sinh ngày: 03/11/1972

Dân tộc: Kinh

Nơi ở hiện nay: Thôn Quang Ốc, xã Bắc Lý, huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam

Chức vụ hiện nay: Chủ tịch Hội LHPN xã Bắc Lý

Trình độ chuyên môn: Trung cấp

Kinh nghiệm công tác: Có kinh nghiệm công tác Hội phụ nữ và giám sát các hoạt động của chính quyền địa phương.

Kính thưa Hội đồng bầu cử và toàn thể bà con đại diện cử tri.

Trong những năm qua, tình hình kinh tế văn hóa - xã hội trên địa bàn xã ta có sự phát triển tích cực, đời sống nhân dân ta được nâng lên. Để có được những thành tích đó là có sự đóng góp rất lớn của mọi người dân, lãnh đạo Đảng, chính quyền và các tổ chức đoàn thể trong xã. Nhưng bên cạnh đó, cũng còn có một số vấn đề khó khăn như: tạo việc làm ổn định cho lực lượng lao

động - tăng thêm thu nhập cho các hộ gia đình và sự tham gia của phụ nữ trong phong trào của địa phương và của Hội phụ nữ. Về vấn đề này, lãnh đạo địa phương đã quan tâm cùng nhân dân từng bước tháo gỡ, nhưng vẫn còn nhiều thách thức, cần có sự vào cuộc của mọi người dân, đặc biệt là sự hưởng ứng có trách nhiệm của Hội phụ nữ xã, cụ thể:

Về tạo việc làm - phát triển kinh tế: hiện số dân trong xã: hơn 9.000 người, diện tích đất nông nghiệp gần 2.000 mẫu, như vậy với nghề chính là làm nông nghiệp, thì rõ ràng xã ta sẽ dôi dư một lượng lao động rất lớn. Với số lao động thiếu việc làm, lãnh đạo địa phương đã chủ động tìm nguồn liên kết, liên doanh để tạo việc làm thêm tại địa phương, nhưng về vấn đề cơ bản vẫn chưa mang tính chiến lược và bền vững.

Là cán bộ chủ chốt của hội phụ nữ xã, trong nhiệm kỳ vừa qua tôi cũng có nhiều băn khoăn, suy nghĩ cùng ban thường vụ, các chi hội tìm nhiều cách để hỗ trợ chị em hội viên để có thêm việc làm ổn định, nâng cao thu nhập thu hút phụ nữ tham gia tích cực vào các hoạt động của hội. Như việc phối hợp với Trung tâm dạy nghề hội LHPN tỉnh Hà Nam mở một lớp hướng dẫn kỹ thuật trồng trọt cho 32 hội viên phụ nữ, một lớp dạy nghề khâu chiếu trúc cho 30 hội viên, phối hợp với trung tâm khuyến nông tỉnh Hà Nam mở một lớp hướng dẫn kỹ thuật nuôi và phòng trị bệnh cho lợn, trên nề đệm lót sinh học cho 25 hội viên.

Được chị em phụ nữ trong xã tín nhiệm đề cử vào danh sách ứng cử viên HĐND xã nhiệm kỳ 2016 - 2021, tôi càng nhận

thức sâu sắc về vai trò, trách nhiệm của bản thân trước những vấn đề nổi cộm tại xã.

Tôi được biết: đại biểu HĐND là người đại diện cho ý chí, nguyện vọng của nhân dân địa phương, gương mẫu chấp hành chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước; tuyên truyền, vận động nhân dân thực hiện chính sách, pháp luật và tham gia giám sát việc quản lý nhà nước tại địa phương; đại biểu HĐND phải liên hệ chặt chẽ với cử tri ở đơn vị bầu ra mình, chịu sự giám sát của cử tri với HĐND và các cơ quan nhà nước ở địa phương. Bản thân tôi rất mong muốn được trở thành đại biểu HĐND để có thể đóng góp tốt hơn trí tuệ, công sức thông qua hoạt động của Hội phụ nữ cho sự phát triển kinh tế- xã hội địa phương và sự bình đẳng, tiến bộ của phụ nữ.

Với tư cách là ứng cử viên HĐND cấp xã, tôi xin trình bày Chương trình hành động của mình trước đại biểu cử tri,

Căn cứ vào chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn của HĐND và đại biểu HĐND được quy định rõ trong Luật Tổ chức chính quyền địa phương, tôi sẽ đem hết khả năng, trí tuệ của mình để hoàn thành nhiệm vụ của người đại biểu được nhân dân giao phó, cụ thể là:

1. Tích cực đóng góp xây dựng phương hướng phát triển kinh tế - xã hội cho những năm tới của xã Bắc Lý.

2. Phối hợp với ngân hàng CSXH huyện Lý Nhân, tham mưu với Ban giảm nghèo xã để làm tốt chương trình tín chấp với ngân hàng CSXH cho hội viên phụ nữ vay vốn với lãi suất thấp

để đầu tư sản xuất, kinh doanh, chăn nuôi, gia súc, gia cầm nhằm giải quyết việc làm, tăng thêm thu nhập cho hội viên và nhân dân, góp phần cải thiện cuộc sống.

3. Phối hợp với các ngành chức năng mở các lớp tập huấn chuyển giao KHKT về cây trồng và vật nuôi cho hội viên và nhân dân.

Được giới thiệu ứng cử đại biểu HĐND xã nhiệm kỳ này là một vinh dự với tôi, nếu được trúng cử là đại biểu HĐND, xã Bắc Lý nhiệm kỳ 2016 - 2021, tôi sẽ luôn cố gắng, hết sức hết lòng phục vụ nhân dân; vì sự bình đẳng của phụ nữ; hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao.

Xin chúc đại biểu cử tri mạnh khỏe, hạnh phúc và có nhiều đóng góp để xây dựng xã nhà giàu mạnh hơn.

Trân trọng cảm ơn Mặt trận Tổ quốc và Hội đồng bầu cử xã đã tạo điều kiện cho tôi được có mặt trong cuộc tiếp xúc cử tri và trình bày Chương trình hành động của mình.

Trân trọng cảm ơn!

SỨC MẠNH PHI THƯỜNG

***Đinh Thị Phố,
Chủ tịch Hội LHPN,
Đại biểu HĐND xã Bắc Lý,
Chủ nhiệm Câu lạc bộ “Nữ đại
biểu dân cử” huyện Lý Nhân,
tỉnh Hà Nam.***

“Cuộc đời mỗi con người đều có những nút thắt, nếu chúng ta không gỡ cởi chúng theo đúng cách thì không biết cuộc sống sẽ ra sao? Sẽ có những ngã rẽ nào trong cuộc đời? Ngày hôm nay, tôi muốn chia sẻ một sự kiện của chính tôi, một nút thắt của chính cuộc đời tôi, để mọi người có thêm một góc nhìn khác.”

Vào năm 2007, lúc đó tôi đã 35 tuổi, là Ủy viên Ban Chấp hành Đảng bộ xã nhiệm kỳ 2005 - 2010, Phó Chủ tịch Hội LHPN xã Bắc Lý, được sự quan tâm của Ban Thường vụ Đảng ủy, Lãnh đạo Hội phụ nữ huyện Lý Nhân tôi được cử đi học lớp Trung cấp lý luận Chính trị - hành chính tại trường Chính trị tỉnh Hà Nam trong thời gian 2 năm. Nhận Quyết định đi học mà lòng tôi rối bời, nửa mừng, nửa lo. Mừng là vì mình được các cấp lãnh đạo quan tâm, tạo điều kiện cho đi học để nâng cao trình độ, là một

bước tiến thuận lợi để phát triển sự nghiệp. Nhưng cũng rất lo vì con còn nhỏ, gia đình mình chưa có xe máy, mà trường học cách nhà 25km, trong xã lại chỉ có một mình đi học đợt này. Nếu đi học mà ở lại trường thì không được vì con nhỏ, ngày nào cũng đi về thì không có phương tiện cá nhân để chủ động việc đi lại, đi ô tô khách thì không thuận tiện và không kịp thời gian vào học trong ngày. Một bài toán khó đặt ra cho mình mà dường như không có giải pháp nào hợp lý! Nhưng bấy nhiêu khó khăn đâu đã hết, trước ngày nhập trường một tuần, bố để tôi phải vào cấp cứu mổ thận ở bệnh viện tỉnh... Trước những khó khăn chồng chất đó, buộc tôi phải suy tính, cân nhắc giữa cái được và cái mất, giữa cái trước mắt và cái lâu dài. Sau đó, tôi chủ động tâm sự với chồng về những băn khoăn và trăn trở ấy. Nghe kể xong, anh ngồi trầm ngâm một hồi lâu rồi mới nói: “công việc nhà thì anh có thể đỡ được, nhưng về phương tiện đi lại thì tự em phải khắc phục vì mua xe máy trong lúc này thì hai vợ chồng không đủ tiền!”. Nghe xong mình thấy cũng mừng vì đã có được sự ủng hộ của chồng. Nhưng còn về bản thân thì làm thế nào để vượt qua hoàn cảnh bây giờ...?

Thế rồi ngày nhập học cũng đến, hôm đó là ngày 20/04/2007, tôi dậy thật sớm (*mà nói đúng ra là đêm đó tôi không ngủ được*), nấu cơm, dọn dẹp xong và đi xe đạp một mình, xuất phát lúc 5 giờ 30 phút, đến trường lúc 8 giờ với quãng đường 25km và vẫn kịp thời gian làm thủ tục nhập học. Xong

việc, khi một mình đạp xe ra về giữa trời nắng tôi mới thấy mệt mỏi, chán nản làm sao...? Một cuộc chiến tư tưởng lại bắt đầu... Không nói ra nhưng chắc các bạn đều biết vì sao, và cũng hiểu bởi bất kỳ ai rơi vào hoàn cảnh lúc đó cũng thế thôi. Khi ngày đi học chính thức đến, dặn dò chồng con ở nhà và tôi quyết tâm lên trường ở nội trú, học một tuần rồi chủ nhật lại về nhà!. Ấy thế mà ngày học đầu tiên, trớ trêu thay, cả lớp chỉ có một mình mình ở lại trường buổi tối. Biết làm sao được, đành tự động viên và cố ngủ qua đêm đó. Hôm sau lên lớp, tôi bắt đầu dò hỏi các bạn cùng huyện, làm quen với các bạn ở xã lân cận và cuối cùng tìm được một bạn ở xã bên để đi nhờ xe. Vậy là qua ngày học thứ 2, tôi đã có bạn đồng hành đi về hàng ngày! Mừng rơi nước mắt! Từ đó, cùng cô bạn đi chung xe, ngày ngày rong ruổi đến trường; nhưng cũng có đôi lúc cô bạn có những lý do buộc phải nghỉ, khi đó tôi cũng phải nghỉ học cùng luôn! Trong hai năm học ấy, nhiều biến cố vui buồn xảy ra, không ít lần đã định bỏ cuộc, nhưng rồi được gia đình, bạn bè động viên nên tôi lại quyết tâm bám trụ, quyết tâm đi học. Cuối cùng cũng hết 2 năm vất vả, được cầm tấm Bằng tốt nghiệp trên tay mà lòng mình thấy rung rung... Cùng với sự cố gắng rèn luyện, phấn đấu của bản thân, với tấm bằng Trung cấp lý luận Chính trị ngày ấy và sự quan tâm của các cấp lãnh đạo, sự giúp đỡ, ủng hộ của, gia đình, bạn bè và mọi người mà đến giờ tôi đã trở thành Chủ tịch Hội Liên hiệp Phụ nữ xã Bắc Lý.

Đến nay đã tròn 10 năm, mỗi khi nghĩ lại thời kỳ đi học đầy gian nan đó, tôi cũng thấy mình “*phi thường!*” “*sao hồi ấy mình lại kiên cường đến thế?*”, lúc ấy điều gì đã mang lại sức mạnh phi thường đến vậy?” Nếu là bây giờ, chắc mình sẽ bỏ học giữa chừng... Nhưng nếu ngày ấy, mình không quyết tâm, thì giờ đây cuộc đời mình đã rẽ sang một hướng khác. Tôi viết câu chuyện này mong được chia sẻ với các bạn về một phần kỷ niệm khó quên của bản thân, hy vọng ít nhiều truyền được ngọn lửa quyết tâm vượt khó tới các bạn, mong mọi người đạt được thành công trong cuộc sống và sự nghiệp.

**KIẾN THỨC, KỸ NĂNG
MANG LẠI THÀNH CÔNG SỰ NGHIỆP**

Phạm Thị Thắm,

Phó Chủ tịch Hội LHPN xã Hợp Lý,

Đại biểu HĐND huyện Lý Nhân,

tỉnh Hà Nam

Tốt nghiệp Đại học Sư phạm Kỹ thuật, nhưng ra trường tôi không đi dạy mà đi làm ở phòng kỹ thuật của một công ty cơ khí. Sau khi lấy chồng, hai vợ chồng cùng nghề nên mở một xưởng cơ khí tại nhà. Thời gian làm việc tại nhà, mẹ chồng tôi động viên: “*con tham gia sinh hoạt Hội phụ nữ đi, vừa là vui vừa là có cơ hội làm quen, thân thiết với bà con xóm làng*” (vì tôi là người khác huyện, lấy chồng về đây). Tháng 7/2015, cô chi hội trưởng phụ nữ xóm nghỉ công tác, tôi được các hội viên trong chi hội tín nhiệm bầu làm chi hội trưởng, tham gia ban chấp hành Hội phụ nữ xã. Tuổi đời còn trẻ, kinh nghiệm công tác hội chưa nhiều, lại không phải là người địa phương nên tôi gặp rất nhiều khó khăn. Tuy nhiên, với sự phấn đấu rèn luyện học hỏi của tuổi trẻ cùng với sự thông cảm giúp đỡ nhiệt tình của các hội viên, đặc biệt là có sự ủng hộ của chồng, mẹ

chồng nên dần dần tôi đã làm quen được với công tác Hội. Bài học mà tôi nhớ nhất, trở thành một kỷ ức khó quên, đó là sự thiếu kinh nghiệm công tác của bản thân trong tổng kết cuối năm 2015 của chi hội.

Trong chương trình tổng kết, với nhiệm vụ là chi hội trưởng, tôi phải trình bày báo cáo trước chi hội, vừa nhận công tác được vài tháng nên việc tổng hợp báo cáo của tôi còn sơ sài và thiếu nhiều thành tích và những kiến nghị của hội viên... Sau khi đọc xong báo cáo, hầu hết các hội viên đều thông cảm vì tôi mới... nên còn chưa nắm rõ được tình hình hoạt động của chi hội. Nhưng có một cô lớn tuổi trong chi hội đã thẳng thắn chỉ rõ cho tôi những thiếu sót mà tôi cần khắc phục, mà điều khắc phục đầu tiên là sự quan tâm sâu sát tới đời sống, nguyện vọng của chị em (trong chi hội ai là người sản xuất kinh doanh giỏi? họ có kinh nghiệm gì để chia sẻ cho chị em, ai là người thiếu vốn để mở rộng sản xuất kinh doanh? ai cần hỗ trợ về con giống, vật nuôi? ai gặp khó khăn trong gia đình?...) Cô khẳng định rõ ràng, chỉ khi nào hiểu được tâm tư nguyện vọng của hội viên thì mới có thể thu hút được họ vào hoạt động của hội và chỉ có giải quyết những khó khăn vướng mắc đó mới có thể nâng cao hiệu quả công tác hội. Sau buổi tổng kết đó, tôi nhận thấy rằng bản thân mình còn phải dành nhiều thời gian gần gũi, tìm hiểu tâm tư tình cảm của chị em hội viên, biết mặt, biết tên, biết được chị em mình cần gì, thiếu gì để cùng với chi hội, cùng với hội cấp trên, với chính quyền địa

phương giúp đỡ kịp thời. Đây là thực sự bài học quý giá cho tôi trong suốt cuộc đời chứ không chỉ là trong công tác.

Quá trình trưởng thành trong công tác hội ở xã đã tạo nhiều cơ hội cho tôi phát triển, được giới thiệu vào danh sách ứng cử viên HĐND huyện Lý Nhân nhiệm kỳ 2016 - 2021, tôi cũng được tham gia các lớp tập huấn về kỹ năng lãnh đạo cho nữ ứng cử viên tiềm năng, đã được đào tạo về phương pháp giảng dạy... nhưng khi vào cuộc vẫn thấy lo lắng... Hôm đó là một ngày đầu tháng 5, thời tiết vẫn còn mát mẻ, vậy mà khi đến dự hội nghị tiếp xúc cư tri tôi cảm thấy rất nóng, trán và tay lấm tấm mồ hôi. Tôi đã từng đi thực tập sư phạm ở trường đại học, đã từng điều hành sinh hoạt chi hội phụ nữ, tham dự các cuộc họp, các hội nghị của hội phụ nữ xã, nhưng chưa lần nào tôi cảm thấy run và hồi hộp như lần này. Nhớ lại lời dạy của các cô giáo trong buổi tập huấn cho các nữ ứng cử viên tiềm năng, lần đầu tham gia ứng cử, tôi cố gắng hít thở thật sâu nhiều lần để lấy lại bình tĩnh. Trong lúc chờ đến giờ khai mạc Hội nghị, tôi ôn lại trong đầu về bản Chương trình hành động của mình; tôi nhớ lại lời hướng dẫn của cô Tường Vi trong tập huấn Kỹ năng lãnh đạo: “phải quan sát kỹ hội trường, xác định vị trí ngồi của mình, vị trí của các đại biểu khác, vị trí của bục phát biểu, vị trí của lăng hoa có che khuất mặt mình khi đứng không, từ vị trí ngồi của mình đi lên bục phát biểu thì đi theo hướng nào, tư thế đi ra sao, nét mặt, miệng cười như thế nào, chỉnh micro sao cho đúng tầm bắt giọng...” Vậy là tôi bắt đầu quan sát hội trường cũng như xác

định vị trí ngồi của mình, hình dung ra những gì mình sẽ thể hiện từ khi rời vị trí ngồi đến khi lên trình bày Chương trình hành động. Mặc dù đã vạch ra từng bước thực hiện như vậy nhưng tôi vẫn không sao giữ được bình tĩnh, vừa ngồi nghe các đại biểu khác phát biểu vừa lo lắng...

Khi bài trình bày của vị đại biểu trước tôi chuẩn bị kết thúc, sắp đến lượt mình thì tôi càng mất bình tĩnh, tay chân luống cuống. Lúc đó tôi còn nghĩ “chắc mình sẽ không trình bày nổi... nhưng nếu không trình bày được thì phí bao công sức chuẩn bị, phí bao công đi tập huấn, và đặc biệt là sẽ phụ lại sự tin yêu và tín nhiệm của bà con, của chị em phụ nữ và lãnh đạo địa phương dành cho mình”. Nghĩ đến đó tôi quyết tâm: “**Mình sẽ phải làm được và phải làm thật tốt nữa!**”. Khi nghe giới thiệu đến tên mình, tôi đã cố gắng hít một hơi thật dài, bình tĩnh bước lên bục phát biểu. Khi lên đến nơi, tôi nhớ lại những kỹ năng mình đã được học, được thực hành, chưa trình bày ngay, tôi đặt bản Chương trình hành động của mình trên bục, nhìn bao quát các cử tri trong hội trường, đặc biệt là tìm những ánh mắt thân quen để lấy lại tinh thần. Dường như dưới hội trường nhiều cử tri nữ cũng hiểu được tâm trạng của nữ ứng cử viên trẻ tuổi như tôi nên mọi người đều im lặng và hướng cho tôi ánh nhìn thân thiện, động viên. Khi đó tôi cảm thấy tự tin hơn rất nhiều và đã trình bày mạch lạc, từng nội dung Chương trình hành động, đặc biệt nhấn mạnh đến những vấn đề liên quan đến quyền và lợi ích trong thúc đẩy bình đẳng giới thực chất ở địa phương. Khi về chỗ ngồi, tôi đã nhận

được tin nhắn của một cô trong Ban chấp hành Hội Phụ nữ xã Hợp Lý: “cháu làm tốt lắm!”. Đọc xong tin nhắn đó tôi thở phào nhẹ nhõm vì biết mình đã thành công bước đầu. Cuối buổi, cô ấy còn gặp tôi và kể lại rằng mấy anh lãnh đạo trong Chính Lý khen bản Chương trình hành động của cháu rất xuất sắc, phù hợp với vai trò của phó chủ tịch Hội phụ nữ xã, mọi người đều ủng hộ.

Khởi đầu với việc trình bày tốt bản Chương trình hành động, tiếp đó tôi đã trúng cử đại biểu nhân dân huyện Lý Nhân nhiệm kỳ 2016 - 2021. Với tôi, buổi tiếp xúc cử tri đó chính là một kỷ niệm không bao giờ quên trong cuộc đời mình!

**NGƯỜI XUẤT GIA
VÀ CON ĐƯỜNG NHÂN ĐẠO, TỪ THIỆN**

*Ni sư Thích Đàm Mai,
Trụ trì chùa Khai Trung, xã Văn Lý,
huyện Lý Nhân,
Đại biểu HĐND tỉnh Hà Nam,
Thành viên câu lạc bộ “Nữ đại biểu
dân cử” huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam.*

Tôi xuất gia năm 18 tuổi. Với tôi, hàng ngày được tụng kinh niệm Phật, cầu cho Quốc thái dân an... đó là một niềm vui, là lẽ sống và tôi cũng luôn nghĩ đó là cách tốt nhất mà người tu hành có thể làm để giúp đỡ cho cuộc sống tốt đẹp hơn và sống đúng nhất với câu “Sống tốt đời đẹp đạo”! Có lẽ cuộc sống của tôi sẽ cứ như vậy tiếp diễn, nếu không có một ngày, tôi không gặp hai bà cháu neo đơn trong một chiều mưa, để rồi cuộc sống của tôi sau này thay đổi mãi mãi.

Một buổi chiều, trên đường từ trường Hạ trở về chùa, tôi buộc phải dừng chân ở một ngôi nhà ven đường để trú mưa to. Bước chân vào nhà, đập ngay vào mắt tôi là một cụ bà tầm hơn 80 tuổi, bên cạnh là một cháu nhỏ khoảng 5 tuổi. Cháu vừa chơi với bà vừa hồn nhiên ăn bánh mì. Điều đáng nói ở đây là miếng bánh hình như để lâu đến nỗi mỗi lần ăn cháu lại phải nhúng vào

cốc nước trên bàn, rồi mới đưa vào miệng. Nhìn quanh nhà chẳng có gì đáng giá ngoài chiếc giường đơn đã cũ, chiếc bàn nhỏ với 2 chiếc ghế nhựa: một chiếc được chung dụng để thau hứng nước mưa dột ở góc nhà, chiếc còn lại được bà mang ra mời vị khách bất ngờ là tôi ngồi. Hỏi chuyện bà cụ, tôi được biết cháu bé là cháu ngoại của bà, con gái bà không có chồng, sinh con xong, do điều kiện kinh tế khó khăn lại thường xuyên ốm đau nên để con cho bà nuôi, đi làm ăn ở đâu cũng chẳng rõ. Từ khi thằng nhỏ 3 tuổi, hai bà cháu đã ở cùng nhau và sống nhờ vào đồng lương xã hội ít ỏi cho người cao tuổi của bà.

Tạnh mưa, tôi ra về mà lòng nặng trĩu. Hình ảnh bà cụ già nua và cháu bé nghèo khó trong ngôi nhà nhỏ đang gồng mình trong cơn mưa mùa hạ cứ ám ảnh tâm trí tôi. Tôi tự hỏi trên thế gian này có bao đứa trẻ không được ăn no? không được mặc ấm? không được đến trường?... có bao gia đình khó khăn bất hạnh do chiến tranh, do thiên tai, do hoàn cảnh?,... và không biết có bao nhiêu người có hoàn cảnh giống 2 bà cháu tôi đã gặp? Nhớ lời Phật dạy: *“Nếu gặp những hữu tình bị đói khát khổ, vì kiếm ăn mà tạo mọi nghiệp ác, khi nghe tên Ta chuyên tâm trí niệm, thì Ta hãy cho ăn uống rất ngon để no thân đã, rồi sau ta mới cho ăn Pháp vị để thành người rốt ráo, an vui”*, tôi đã biết mình nên làm gì, phải làm gì.

Vậy là sau hôm ấy, ngoài thời gian tụng kinh niệm Phật, tham gia công tác xã hội của nhà chùa, tôi dành thời gian quan tâm đến cuộc sống đời thường nhiều hơn, chia sẻ với những mảnh đời bất hạnh, với những cháu nhỏ có hoàn cảnh khó khăn,

khi thì tấm áo manh quần, khi thì cái bánh hộp sữa, có lúc giúp cho những người gặp hoàn cảnh éo le một mái nhà (từ năm 2012 - 2016, tôi đã cho hai mẹ con bị bạo lực gia đình ở Thái Bình ở nhờ và tạo điều kiện cho cháu bé được đến trường)... làm được những việc này, tôi cảm thấy vui hơn, thấy mình có ích hơn, tôi ngộ ra một điều: là con người ai cũng cần phải cố gắng, đối mặt với những khó khăn thì càng phải cố gắng hơn, vẫn biết rằng “đời là bể khổ” nhưng tôi không chạy trốn mà luôn quan sát, đem lòng từ bi để đối diện, nhìn nhận, coi đó là con đường Trung đạo (Chính diện, Chính tư duy, Chính ngữ, Chính nghiệp, Chính mạng, Chính tịnh tiến, Chính niệm và Chính định), là phương tiện giúp con người nhìn thẳng vào sự thật, đối mặt với sự thật (với đói khổ). Bởi:

“Không đau khổ lấy chi làm chất liệu

Không buồn thương sao biết chuyện con người”

Đến nay, bằng nhiều hoạt động thực tiễn phong phú, tôi đã tuyên truyền, vận động được nhiều nhà hảo tâm cùng tôi tham gia các hoạt động nhân đạo từ thiện ở địa phương như: ủng hộ xây dựng công trình phúc lợi, xây dựng mái ấm tình thương cho phụ nữ nghèo, thăm người già ốm, tặng nhiều phần quà trong các dịp lễ, tết, nhiều xe đạp cho trẻ em nghèo đến trường,... với số tiền lên tới vài trăm triệu đồng.

Đối với tôi - một nhà tu hành, mỗi ngày mới đều bắt đầu bằng những việc thiện có ích cho đời là niềm vui. Ngoài niềm vui tụng kinh, niệm phật, vui với các già mỗi buổi lên chùa, tôi

còn một niềm vui lớn nữa, đó chính là khi được tham gia các hoạt động xã hội, các hoạt động nhân đạo từ thiện. Và còn nữa, niềm vui của lần đầu tiên khi nghe các em học sinh có hoàn cảnh khó khăn mà mình từng giúp đỡ đậu Đại học với số điểm cao, niềm vui khi đi tới nơi nào tôi cũng nhận thấy ánh mắt nụ cười dạt dào của mọi người... Tôi bỗng nhớ tới những vần thơ của nhà thơ Chế Lan Viên, tưởng như tìm được một sự đồng điệu trong tâm hồn, tình cảm của mình:

*“Khi ta ở chỉ là nơi đất ở
Khi ta đi đất bỗng hóa tâm hồn”.*

Tất cả những điều đó luôn thôi thúc tôi hãy cống hiến xây dựng quê hương đất nước dù là từ những điều nhỏ nhất. Đúng là *“lợi Đời mới ích Đạo”*, hay nói cách khác chính là *“phục vụ Dân tộc cũng là phục vụ Đạo pháp”*.

Cũng từ đây, tôi thiết nghĩ, phương châm “Đạo pháp dân tộc chủ nghĩa xã hội” chính là luôn phải đồng hành cùng dân tộc. Chính vì vậy, sau khi tốt nghiệp Học viện Phật giáo, với vốn kiến thức chưa đủ để thỏa lòng mong ước, tôi quyết định học lớp Đại học Luật kinh tế tại Viện đại học mở Hà Nội để trau dồi kiến thức và vốn hiểu biết. Năm 2016, tiếp tục được sự tín nhiệm của cử tri và chính quyền địa phương, tôi vinh dự được trúng cử đại biểu HĐND tỉnh khóa thứ 2 liên tiếp. Vậy là tôi có thêm điều kiện để tiếp cận, nắm bắt các thông tin về chủ trương, chính sách của Đảng, Nhà nước và đại diện cho tiếng nói của nhân dân, truyền tải những nguyện vọng chính đáng của người dân đến các cơ quan chức năng. Với tôi đây là niềm vinh dự, đồng thời cũng là trách nhiệm trước nhân dân và cơ quan nhà nước... và

đây cũng chính là động lực để tôi được biết thêm những con người, những số phận còn khốn khó... mà ngày mai đây tôi sẽ gặp, sẽ giúp đỡ bằng tất cả những gì có thể. Tôi sẽ tiếp tục gần gũi với cử tri, phản ánh kịp thời các ý kiến nguyện vọng của cử tri với cơ quan chức năng, vận động và cùng nhân dân chấp hành tốt chủ trương, đường lối, chính sách, pháp luật của Nhà nước. Tôi cũng sẽ nỗ lực thực hiện tốt vai trò của một đại biểu, góp phần xây dựng quê hương đất nước ngày càng đàng hoàng to đẹp hơn.

Như vậy, con đường nhân đạo từ thiện chẳng phải là việc làm vĩ đại đáng ngưỡng mộ như mọi người vẫn nghĩ như thể “*chỉ những người giàu sang phú quý mới làm được*”, mà đó là việc chỉ cần có lòng “*từ*” ai cũng có thể thực hiện. Có thể nói việc từ thiện không phải chỉ để giúp đỡ cho người khác mà cũng là giúp đỡ chính bản thân mình, giúp tâm hồn mình ngày càng được hoàn thiện hơn.

NỖ NIỀM CHƯA TỎ CÙNG AI

***Đặng Thị Giao Tuyền,
Phó chủ tịch Hội LHPN
Đại biểu HĐND xã Đức Lý,
huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam.***

“Tôi đến với Hội LHPN xã Đức Lý thật tình cờ sau những biến cố thăng trầm của tuổi trẻ. Mỗi lần nghĩ lại mà trong tim vẫn thấy nhói đau, giống như vết thương đang dần liền sẹo được các bác sĩ "thời gian" chữa lành”.

Khi là một cô Bí thư Đoàn xã với bao mơ ước của tuổi trẻ, trong tôi tràn đầy nhựa sống. Tôi luôn cố gắng học tập, trau dồi kiến thức và học hỏi kinh nghiệm của những người đi trước để hoàn thành nhiệm vụ được giao. Thời khắc lịch sử ấy với tôi đã đến, để rồi không gì đau đớn hơn sự thất bại của chính bản thân mình. Tôi bị "trượt" ủy viên Ban chấp hành đoàn xã Đức Lý nhiệm kỳ 2012 - 2017 ngay trong phiên thứ nhất Đại hội Đoàn. Tất cả mọi thứ như sụp đổ trước mắt. Tôi mất hết lòng tin với tất cả những người xung quanh, không biết tin ai, bầu víu vào đâu và sẽ đi về đâu, tưởng như rơi xuống vực thẳm của sự đau khổ. Có lẽ chỉ những ai trong hoàn

cảnh như vậy mới có thể thấm thía hết nỗi đau, sự xấu hổ mà tôi đã phải trải qua, thấm thía sự xót xa, tê tái ấy!

Sau đó, được sự động viên chia sẻ của những người thân và các cô, các chú làm cùng, trong tôi đã phần nào giảm bớt ngùi ngoai và đứng lên như một đứa trẻ bắt đầu tập đi. Những tháng ngày ảm đạm ấy, hàng ngày vẫn cùng tôi bước trên con đường sự nghiệp. Đã có những lúc tôi muốn buông tay ra để tìm một con đường đi mới, một con đường không có sự bon chen và đổ kỵ. Nghĩ đi thì vậy, nghĩ lại thì sao? Bao nhiêu công ăn học chẳng lẽ bỏ đi? Chẳng lẽ mình cứ phải cúi đầu mà sống? Con mình còn nhỏ, ai sẽ là người chăm lo, đón đưa đi học? Hàng trăm câu hỏi cứ đan xen và đấu tranh với nhau, cuối cùng tôi chọn con đường "*đi tiếp*". Với vai trò là một Đảng ủy viên, nhân viên Đài truyền thanh xã, tôi lại tiếp tục với những công việc và nhiệm vụ của mình.

Tháng 10/2012, cô Phó Chủ tịch hội LHPN xã nghỉ chế độ do hết tuổi lao động. Tôi được sự ủng hộ, tín nhiệm của các chị trong Ban chấp hành hội LHPN xã giới thiệu và bầu là phó Chủ tịch hội LHPN xã Đức Lý. Từ đây tôi lại có MỐC để phấn đấu. Là một người cán bộ hội Phụ nữ, tôi thấy mình trưởng thành lên rất nhiều. Những phong trào và các nhiệm vụ trọng tâm trong công tác hội phụ nữ giống như những nấc thang trong sự trưởng thành của tôi. Mỗi tổ chức, mỗi công việc đều có những đặc thù khác nhau, đối với hội viên phụ nữ cũng vậy, phần đông chị em làm nông nghiệp, đời sống kinh tế còn nhiều khó khăn, phải bươn trải với mưu sinh cuộc sống

nên nhiều chị chưa nhiệt tình tham gia các hoạt động của Hội. Rồi phải làm thế nào để bảo vệ quyền lợi của phụ nữ và trẻ em khi gặp các hành vi bạo lực gia đình? làm sao để tìm hướng đi thoát nghèo cho chị em phụ nữ?... Đó luôn là những câu hỏi mà cán bộ hội chúng tôi luôn trăn trở.

Để các chi hội hoạt động hiệu quả, tôi chủ động tham mưu với Ban thường vụ chỉ đạo các chi hội phụ nữ tổ chức sinh hoạt theo đúng quy định của Điều lệ hội, đảm bảo chất lượng, có chiều sâu, có biện pháp đổi mới sinh hoạt để thu hút đông đảo hội viên tham gia. Bên cạnh đó, chúng tôi lồng ghép trong công tác tuyên truyền vận động hội viên và nhân dân thực hiện tốt các chủ trương của Đảng, chính sách pháp luật của Nhà nước vào các phong trào thi đua do hội Phụ nữ cấp trên phát động. Các chi hội cùng triển khai sâu rộng các phong trào "*Phụ nữ tích cực học tập, lao động sáng tạo, xây dựng gia đình hạnh phúc*"; tuyên truyền thực hiện có hiệu quả cuộc vận động "*Học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách đạo đức Hồ Chí Minh*", "*Xây dựng gia đình 5 không 3 sạch*" hay phong trào "*Phụ nữ giúp nhau phát triển kinh tế gia đình*"; "*Phụ nữ Đức Lý chung tay xây dựng Nông thôn mới*"... Chính tôi cũng liên tục, thường xuyên tìm hiểu, trò chuyện, nắm bắt hoàn cảnh, tâm tư, nguyện vọng của chị em để cùng Ban chấp hành tháo gỡ những vướng mắc, khó khăn, giúp chị em tự tin hơn trong cuộc sống. Trong nhiều năm qua, tôi hãnh diện khi Hội LHPN xã Đức Lý luôn là đơn vị hoàn thành tốt nhiệm vụ trong huyện Lý Nhân.

Là một người dân của quê hương thôn Ngò, tôi và gia đình luôn chấp hành tốt các quy định của thôn xóm, tích cực tham gia các hoạt động chính trị, văn hóa như các dịp hội làng, ngày lễ, tết, phong trào xây dựng Nông thôn mới... và được mọi người tin yêu quý mến. Tôi cố gắng chăm lo để cuộc sống gia đình luôn hòa thuận, các con chăm ngoan học tập, xây dựng tốt mối quan hệ xóm làng, cộng đồng dân cư. Nhiều năm liền, gia đình tôi đều được công nhận gia đình văn hóa tiêu biểu. Năm 2016, được sự tín nhiệm của cấp Ủy đảng và nhân dân, tôi đã được giới thiệu và tham gia ứng cử đại biểu Hội đồng nhân dân xã Đức Lý khóa 19, nhiệm kỳ 2016 - 2021. Với nỗi đau năm trước, trước cuộc bầu cử, tôi cũng lo lắng và chuẩn bị tâm thế... nhưng lần này kết quả đã khác, tôi trúng cử đại biểu Hội đồng nhân dân xã Đức Lý, không những thế tôi còn được phân công là trưởng ban Kinh tế - xã hội của HĐND. Rồi lại thêm phần may mắn, vì trong cùng thời gian Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021*” tại Hà Nam và Hòa Bình, tôi được lựa chọn là thành viên Câu lạc bộ “*Nữ đại biểu dân cử*” của huyện Lý Nhân. Đây là một niềm vinh dự lớn và cũng đầy trách nhiệm đối với tôi. Nó luôn nhắc nhở tôi cần phải học hỏi, cố gắng hơn nữa để không phụ lòng tin của Đảng của cử tri và chị em phụ nữ đối với mình.

Thời gian tham gia công tác hội và với vai trò đại biểu HĐND xã của tôi chưa nhiều, song đối với tôi đó là những tháng ngày đầy ý nghĩa, giúp tôi có những bước đi vững chắc

hơn trên đường đời phía trước. Cũng nhờ đó, cho đến hôm nay tôi mới có đủ can đảm, xóa đi những mặc cảm, tự ti của ngày ấy để viết nên những dòng tâm sự này. Hy vọng rằng cuộc sống ngày mai sẽ lại tiếp tục mỉm cười để chào đón những con người đã có lần thất bại nhưng biết đứng lên để thay đổi số phận của mình.

CƠ HỘI DUY NHẤT

Bùi Thị Hội,

Ủy viên Ban Thường vụ hội LHPN,

Đại biểu HĐND xã Vĩnh Đồng,

Kim Bôi, Hòa Bình

Ai trong cuộc đời cũng có những cơ hội và thách thức. Làm sao nắm bắt được cơ hội, vượt qua được thách thức và thành công quả là điều vô cùng khó khăn! Đối với tôi cũng vậy, từ một cán bộ đoàn cơ sở, được lựa chọn vào danh sách ứng cử viên HĐND xã, quả thật là thách thức lớn, làm thế nào để được cử tri tín nhiệm? Làm thế nào để hoàn thành vai trò người đại diện cho tiếng nói của người dân, cho phụ nữ...? Liệu bà con trong thôn xóm có ủng hộ? Rồi lại còn phải trình bày Chương trình hành động của cá nhân... quả là một điều không dễ, đó là khoảng thời gian tôi luôn lo lắng, thiếu tự tin. Trải qua 3 lần hiệp thương giới thiệu, tôi đã được vào danh sách chính thức ứng cử đại biểu HĐND xã. Nhưng hết khó khăn này lại đến thử thách khác. Đó là buổi tiếp xúc cử tri, trình bày Chương trình hành động.

Tôi may mắn được tham dự các hoạt động của Dự án “Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ

2016 - 2021” tại Hà Nam và Hòa Bình, do Trung tâm Nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng phối hợp với Hội LHPN tỉnh Hòa Bình thực hiện tại 2 xã Vĩnh Tiến, Vĩnh Đồng; được học và thực hành khá kỹ các kỹ năng lãnh đạo trong các lớp tập huấn nâng cao năng lực cho nữ ứng cử viên tiềm năng của hai xã, trong nội dung tập huấn, bên cạnh việc cung cấp những kiến thức, hiểu biết về hệ thống chính trị ở Việt Nam, chức năng nhiệm vụ của HĐND các cấp, Vai trò của phụ nữ trong tham gia công tác xã hội, chúng tôi còn được các giảng viên hướng dẫn, thực hành rất nhiều kỹ năng mềm, kỹ năng lãnh đạo. Là cán bộ đoàn cơ sở, tôi cũng có thể nói trước nhiều người, có thể viết các báo cáo... Nhưng khi được học, được thực hành một cách bài bản kỹ năng giao tiếp, kỹ năng trình bày... tôi thực sự thấy mình tự tin hơn nhiều khi tiếp xúc cử tri. Đặc biệt, trong lớp tập huấn, chúng tôi đã được hướng dẫn cách xây dựng Chương trình hành động, bài thực hành là chương trình của bản thân tôi. Căn cứ trên nhiệm vụ mình đang đảm nhận để xây dựng Chương trình, tập luyện và trình bày trước lớp. Tôi nhớ lại sự hỗ trợ, chỉ bảo ân cần của các thầy cô trong lớp tập huấn, lần đầu tiên khi nghe giới thiệu về Chương trình hành động của ứng cử viên, tôi cảm thấy rất mong lung, khó hiểu. Sau khi tìm hiểu, được các thầy cô phân tích, lấy ví dụ thực tế... cùng với sự hướng dẫn của thầy cô tôi bắt đầu định hình được mình phải làm những gì với chức năng nhiệm vụ của mình. Tôi đã xây dựng được Chương trình hành động, cùng với sự góp ý của các thầy cô

và các bạn, đặc biệt là sự động viên, giúp sức nhiệt tình của cô Ngọc Anh.

Tuy vậy, đến khi phải trình bày trước cử tri của thôn, tôi thật sự lo lắng, khác với các lần hiệp thương trước, lần này như là một cơ hội tạo nên lối rẽ của cuộc đời tôi, thành công hay thất bại? Áp lực về nội dung, về thời gian đã làm cho tôi mất ăn, mất ngủ! Mặc dù trước kỳ tiếp xúc này tôi đã nhiều lần tập trước gương, nhiều lần điều chỉnh nội dung Chương trình hành động ... nhưng vẫn hồi hộp, run run. Rồi ngày đó cũng tới! Đúng 14h00h ngày 14/05/2016 tôi đã có mặt tại hội trường UBND xã để chuẩn bị cho buổi tiếp xúc cử tri, vận động tranh cử. Sau các ứng viên rồi cũng đến lượt tôi. Khi đồng chí chủ tịch Mặt trận Tổ quốc xã đọc tiểu sử của tôi, tôi bắt đầu hoảng hốt, 2 tai ù đi, và đôi chân run run. Nhớ đến kỹ năng thầy cô dạy, tôi cố trấn tĩnh, hít thật sâu và từ từ thở, mắt nhìn bao quát, cầm trên tay bản Chương trình hành động của mình tiến lên bục; tôi trấn an mình và cố gắng tỏ ra mình không run sợ (bởi trước đó, trong những lần hiệp thương đã có ý kiến trái chiều, và một số cử tri có thành kiến với mình nên tôi càng thấy thiếu tự tin và nỗi sợ hãi càng lấn át bản thân). Những suy nghĩ cứ nối tiếp nhau: Mình chỉ cầm một trang giấy trên tay với những điều mà mình sẽ hứa, sẽ làm nếu mình trúng cử? Hãy thực hiện một sự thuyết phục trên cơ sở niềm tin! Niềm tin lại rất mong manh, dễ vỡ, giống như bình thủy tinh treo trên một sợi dây mỏng vậy! Rồi thực tế, trong tổ bầu cử mà tôi được ứng cử có 7 ứng cử viên và được bầu 4 đại biểu, trong đó có 3 ứng cử đang đương nhiệm (2 đại biểu là nữ),

tôi là một trong những ứng cử viên trẻ tuổi nhất. Cơ hội đến với tôi thực sự là rất khó!

Và rồi tôi bắt đầu trình bày Chương trình hành động với sự lo lắng xen lẫn niềm tin, cố gắng bình tĩnh, vận dụng một số kỹ năng đã được học vào thực tế: quan sát bao quát hội trường để tìm sự đồng viên, cổ vũ, vừa trình bày vừa lắng nghe... cứ thế tôi đã hoàn thành xong phần thể hiện Chương trình hành động và cũng chính là năng lực bản thân trước cử tri... sau những tràng pháo tay ròn rã kéo dài, tôi như trút được gánh nặng từ trên đôi vai của mình, mọi thứ lúc đó trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều, không còn thấy run nữa, đôi mắt tự nhiên nhìn rõ từng người hơn và trên tai bắt đầu nghe được những âm thanh mà lúc trước mình không hề nghe thấy.

Đến bây giờ, khi đã được trúng cử là đại biểu HĐND xã, tôi không quên được những khoảnh khắc đó, cảm ơn các thầy cô đã đem kiến thức, kỹ năng, niềm tin đến với tôi. Cảm ơn một người luôn ở bên cạnh giúp đỡ, đồng viên tôi trong những lúc khó khăn, chùn bước! Đó là gia đình, những người bạn của tôi và đặc biệt là người bạn đời của tôi, chính anh là người đã đồng viên, tạo điều kiện cho tôi tham gia công tác xã hội, ngoài những việc lo kinh tế gia đình, anh còn giúp tôi những công việc nhà để tôi yên tâm công tác. Biết tôi là phụ nữ có tâm với công tác xã hội, anh cũng thường nói với tôi rằng: “vì em là phụ nữ, đừng để mình là “phụ” mà phải cố gắng để mình không “phụ”. Có nhiều người nói rằng: “con gái - đàn bà - phụ nữ” không nên làm công tác xã hội, không tham gia chính trị, chỉ tập trung chăm sóc cho

chồng con là được!”. Đó là một định kiến ăn sâu vào tiềm thức của nhiều người ở vùng dân tộc miền núi chúng tôi. Nhưng đối với chồng tôi mà nói, anh ấy rất tiến bộ và cho rằng công việc nhà là của mọi người, ai có năng lực, có thời gian thì làm chứ không phân biệt là nam hay nữ. Tôi luôn biết ơn anh vì anh là người đã yêu thương, tôn trọng tôi. Gia đình tôi có hai chị em đều là nữ, nên anh đã đồng ý về ở rể nhà tôi. Khi tôi với anh đến với nhau cũng không ít sự ghen tị và những lời nói không hay của nhiều người như “chó chui gậm chận”, nhưng bất chấp tất cả chúng tôi vẫn dành cho nhau những tình cảm tốt đẹp nhất và giờ đây anh là người bạn đời tuyệt vời của tôi (người dân tộc Mường vẫn còn tục ở rể, khi gia đình đó không có con trai).

Và sau ngày 22/05/2016, tôi được cử tri tín nhiệm bầu làm đại biểu HĐND xã khóa 22, đánh dấu một bước ngoặt của đời tôi. Với thành công đó sẽ là bước đệm để cho tôi tiếp tục học tập, lao động, cống hiến tuổi trẻ, tuổi thanh xuân của mình cho công tác xã hội, cho sự bình đẳng của phụ nữ dân tộc. Mặc dù biết rằng, là nữ giới sẽ gặp nhiều rào cản hơn nam giới, nhưng quan trọng phải cố gắng để vượt qua những rào cản đó, vượt qua chính mình và tận dụng những cơ hội.

CHƯƠNG TRÌNH HÀNH ĐỘNG

***(Trần Thị Lự - ứng cử viên HĐND Thị trấn Vĩnh Trụ,
huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam)***

Kính thưa các vị đại biểu khách quý

Kính thưa các ông bà cử tri xóm 7, thị trấn Vĩnh Trụ

Trong không khí thi đua phấn khởi cùng cả nước chào mừng thành công Đại hội XII của Đảng. Hôm nay, tôi rất vinh dự được về gặp gỡ, giao lưu cùng các quý vị cử tri của xóm 7. Trước hết xin phép được tự giới thiệu:

- Họ tên đầy đủ của tôi là: Trần Thị Lự
- Sinh ngày: 30/2/1961
- Quê quán: Nhân Mỹ - Lý Nhân - Hà Nam.

Gia đình tôi có 4 người, 2 vợ chồng và hai con trai đang sinh sống, làm việc và học tập tại xóm 7 của chúng ta.

- Chức vụ: Phó Bí thư Chi bộ 7, trưởng đài truyền thanh Thị trấn, phó Chủ tịch hội LHPN Thị trấn Vĩnh Trụ.

- Trình độ chuyên môn: Sơ cấp quản lý nhà nước

Là một công dân của thị trấn, qua học tập, công tác chuyên môn, tôi nhận thức: HĐND thị trấn Vĩnh Trụ là cơ quan quyền lực nhà nước cao nhất tại địa phương, được chính bà con cử tri tín nhiệm bầu chọn. Các đại biểu HĐND thị trấn trong nhiệm kỳ qua đã làm tốt vai trò đại diện của dân, luôn sâu sát tìm hiểu tâm tư nguyện vọng và bức xúc của dân, đề cùng bàn bạc tìm cách giải quyết ổn thỏa. Bên cạnh đó các đại biểu HĐND thị trấn và gia đình họ sống gương mẫu, chấp hành tốt mọi chủ trương của

Hành trình đi đến thành công

Đảng, pháp luật, chính sách của Nhà nước, tích cực học tập, công tác góp phần trong việc phát triển kinh tế - xã hội của địa phương. Các gia đình năm nào cũng đạt danh hiệu “Gia đình văn hóa”. Với tinh thần cầu thị và cống hiến tôi mong muốn được trở thành đại biểu HĐND trị trấn nhiệm kỳ 2016 - 2021 này.

Kính thưa Hội nghị

Tôi vô cùng tự hào là công dân của xóm 7, với 154 hộ gia đình và 564 nhân khẩu luôn sống đoàn kết, đồng thuận, chân tình, yêu thương giúp đỡ lẫn nhau; chi bộ xóm 7 luôn đạt danh hiệu trong sạch vững mạnh, cùng ban Công tác mặt trận với các chi hội đoàn thể vững mạnh toàn diện. Con em trong xóm chăm ngoan, học giỏi, hiếu thảo với mọi người.

Trong những năm qua, dưới sự lãnh đạo của cấp ủy chi bộ - chính quyền, bà con trong xóm đã chấp hành tốt mọi chủ trương, chính sách của Đảng, Nhà nước quy định của địa phương. Thực

hiện tốt các phong trào thi đua yêu nước, các cuộc vận động. Tích cực lao động sản xuất, thi đua phát triển kinh tế. Kinh tế của các hộ gia đình ngày càng phát triển. Số hộ khá và giàu ngày càng tăng, số hộ nghèo đa chiều giảm dần chỉ còn 13 hộ. Số gia đình đạt tiêu chuẩn gia đình văn hóa bền vững ngày càng cao. Năm 2015 có 112 hộ đạt gia đình văn hóa 3 năm liền.

Có thể khẳng định rằng, những năm gần đây cùng với sự đổi mới toàn diện của quê hương đất nước, bộ mặt của xóm 7 chúng ta đã có nhiều khởi sắc đã và đang xóa dần khoảng cách giữa phố và xóm với trên 50% số hộ có nhà cao tầng, có công trình phục vụ với nhiều tiện nghi hiện đại phục vụ tốt nhu cầu của người dân. Nhân dân của xóm tin tưởng vào sự lãnh đạo của Đảng, chính quyền địa phương. Thực hiện có hiệu quả cuộc vận động toàn dân xây dựng đời sống văn hóa ở khu dân cư, giữ vững danh hiệu xóm văn hóa.

Kính thưa các ông bà đại diện cử tri xóm 7! Các ông bà đã biết, mặc dù đời sống của từng hộ gia đình đã được cải thiện rõ rệt, xong chúng ta vẫn chưa có nơi sinh hoạt chung của cả xóm. Chúng ta thấy rất phiền phức khi mỗi cuộc họp, hoạt động của xóm phải đi nhờ địa điểm. Có buổi họp đã chuẩn bị xong nội dung, dự kiến thời gian xong không tổ chức được do không có địa điểm! Điều đó, làm mất thời gian công sức của rất nhiều người, không thu hút được sự tham gia của toàn dân trong xóm vào các hoạt động chung. Qua công tác Hội, và trao đổi với nhiều bà con, tôi biết được nhu cầu, nguyện vọng của đông đảo nhân dân trong xóm muốn có nhà văn hóa để sinh hoạt, họp hội, là nơi giao lưu văn hóa văn nghệ... đó cũng là một nguyện vọng chính đáng của nhân dân, đồng thời cũng là một trở ngại của cấp

ủy chỉ bộ chúng tôi, mà nguyên nhân chính là chưa có đất và kinh phí để xây dựng.

Thưa các quý vị, chúng ta đều biết, thị trấn của chúng ta đất đai chật hẹp, quý hiếm, lại có rất nhiều cơ quan đơn vị đóng trên địa bàn, toàn bộ đất đai của thị trấn đã được phê duyệt quy hoạch đến năm 2050. Vì vậy, để có đất cho các xóm xây dựng nhà văn hóa cũng là vấn đề được UBND thị trấn hết sức quan tâm và nỗ lực cố gắng. Rất mong cử tri chúng ta cùng chia sẻ khó khăn này với chính quyền địa phương. Vì vậy, tại diễn đàn quan trọng này, với tư cách là cấp ủy chỉ bộ xóm, ứng cử viên HĐND khóa 7 nhiệm kỳ 2016 - 2021 dù trúng cử hay không trúng cử tôi vẫn tiếp tục đề xuất, kiến nghị để các cấp có thẩm quyền tìm cách giải quyết nhanh nhất để đáp ứng được nguyện vọng chính đáng của người dân, bản thân tôi sẽ tập trung làm tốt một số việc:

1. Tích cực đề xuất, kiến nghị, tham mưu với UBND thị trấn cùng ban Công tác Mặt trận tìm ra địa điểm phù hợp là đất công để UBND thị trấn hoàn thiện hồ sơ đề nghị cấp Quyền sử dụng cho xóm để xây dựng nhà văn hóa.

2. Khi được giao đất, sẽ cùng với cấp ủy chỉ bộ, ban Công tác Mặt trận xóm xây dựng kế hoạch cụ thể, chi tiết, lập dự toán thiết kế, tổ chức họp - bàn bạc công khai dân chủ với đại diện nhân dân và thực hiện xây dựng Nhà văn hóa xóm 7 với phương châm: vận động xã hội hóa để có kinh phí xây dựng nhà văn hóa xóm.

3. Khi được các cấp có thẩm quyền phê duyệt thiết kế xây dựng, được nhân dân nhất trí đồng thuận, ban Công tác Mặt trận xóm kêu gọi sự ủng hộ, lòng hảo tâm của con em trong xóm đang học tập, công tác ở mọi miền đất nước đóng góp cùng chung tay xây dựng nhà văn hóa xóm. Phần đầu đưa vào sử dụng

nhà văn hóa xóm đảm bảo chất lượng, thẩm mỹ một cách sớm nhất, làm nơi sinh hoạt của nhân dân, thỏa lòng mong đợi của bà con nhân dân xóm mình.

Tôi luôn nhận thức sâu sắc rằng: Đây là một công việc khó, xong có thực hiện được hay không ngoài sự cố gắng của cấp ủy chỉ bộ trong đó có bản thân mình còn phụ thuộc rất nhiều vào lòng dân và sức dân. Bởi vì:

*“Dễ trăm lần không dân cũng chịu
Khó vạn lần dân liệu cũng xong”*

Tôi cũng hy vọng rằng với sự đồng tình đoàn kết, tạo điều kiện, giúp đỡ của bà con nhân dân trong xóm cũng như tình cảm niềm tin mà bà con đã dành cho tôi trong nhiều năm qua. Các cử tri về dự hội nghị này sẽ tuyên truyền vận động và giành cho tôi những lá phiếu quý giá của mình vào ngày 22/5 tới đây để tôi trở thành đại biểu HĐND thị trấn khóa 7 nhiệm kỳ 2016 - 2021

Cuối cùng, tôi xin được cảm ơn Hội đồng bầu cử, Ủy ban Mặt trận Tổ quốc thị trấn, ban Công tác Mặt trận xóm và các cử tri đã tạo cơ hội để tôi được gặp gỡ, trao đổi bày tỏ những nguyện vọng và trình bày Chương trình hành động của mình .

Xin được kính chúc các vị đại biểu khách quý cùng các cử tri về dự Hội nghị mạnh khỏe, hạnh phúc và thành đạt. Chúc hội nghị của chúng ta thành công!

Xin trân trọng cảm ơn!

BÀI HỌC NHỚ ĐỜI

Trần Thị Lự

Trưởng Đài phát thanh Thị trấn,

Ủy viên Ban Thường vụ Hội

LHPN Thị trấn,

Đại biểu HĐND Thị trấn Vĩnh

Trụ, Lý Nhân, Hà Nam

Thị trấn Vĩnh Trụ là một trong hai đơn vị của huyện Lý Nhân được lựa chọn triển khai Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021*” tại Hà Nam và Hòa Bình, do Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á tài trợ và Trung Tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng phối hợp với Hội LHPN tỉnh Hà Nam và Hòa Bình thực hiện.

Là Thường vụ Hội Phụ nữ - Trưởng đài Truyền thanh thị trấn Vĩnh Trụ, tôi rất vinh dự được lựa chọn tham gia Dự án này. Mặc dù đã có kinh nghiệm làm công tác Hội Phụ nữ trên 20 năm và gần 30 năm gắn bó với đài truyền thanh cơ sở, nhưng với tôi đây vẫn là một cơ hội hiếm có, giúp tôi kết hợp kinh nghiệm và kiến thức, kỹ năng cần thiết trong công tác chuyên môn và công tác Hội. Được học và thực hành thêm nhiều kỹ năng lãnh đạo, kỹ năng mềm qua những lớp tập huấn của Dự án đã giúp tôi hoàn

thành tốt hơn nhiệm vụ được giao và được chị em phụ nữ, cử tri trong trị trấn tín nhiệm.

Tham gia nhiều hoạt động, đảm nhận nhiều công tác, nhưng bản thân tôi luôn cố gắng sắp xếp, bố trí thời gian để tham gia đầy đủ các buổi tập huấn của Dự án. Trong các buổi tập huấn, tôi luôn tập trung lắng nghe, ghi chép những nội dung cần thiết, tích cực trao đổi thảo luận với giảng viên và các chị em, tích cực tham gia các trò chơi, bài tập thực hành vận động, sáng tạo để tiếp thu một cách hiệu quả nhất các nội dung mà giảng viên truyền đạt. Có thể nói rằng, trong suốt quá trình thực hiện Dự án, tôi đã tiếp thu được rất nhiều kỹ năng, kiến thức bổ ích mà người cán bộ nói chung và cán bộ hội nói riêng cần có. Những kỹ năng tưởng chừng như rất nhỏ như cách cầm micro, tiết chế giọng nói, phong cách trình bày trước quần chúng nhân dân, trang phục, đầu tóc,... tôi đều được hướng dẫn tỉ mỉ để có thể xây dựng được hình ảnh cá nhân, gây thiện cảm và lòng tin của mọi người. Cùng với đó, những kiến thức pháp luật được bổ sung như Luật Bình đẳng giới, Luật Tổ chức chính quyền địa phương,... cũng giúp tôi làm tốt công tác tuyên truyền, vận động nhân dân chấp hành chủ trương, chính sách pháp luật của Nhà nước.

Đặc biệt, khi chuẩn bị cho cuộc bầu cử đại biểu Quốc hội và đại biểu HĐND các cấp nhiệm kỳ 2016 - 2021, là một ứng cử viên được Hội LHPN giới thiệu, bản thân tôi thực sự lo lắng bởi lần bầu cử này tỷ lệ ứng cử viên và số đại biểu được bầu có số dư cao. Làm thế nào để cử tri tín nhiệm bỏ phiếu cho mình là cả một vấn đề khó khăn khi mà ứng cử viên nào cũng có thể mạnh riêng

(tôi là người nơi khác chuyển về, không được sự hỗ trợ từ anh em họ hàng tại thị trấn). Với sự cố gắng nỗ lực của bản thân, và với những kiến thức, kỹ năng đã học được từ Dự án, tôi đã tự mình xây dựng Chương trình hành động cụ thể, thiết thực, đáp ứng được mong muốn của cử tri. Trong kỳ tiếp xúc cử tri lần thứ ba, tôi đã vận dụng hầu hết các kỹ năng được học và thực hành từ các chuyên đề: kỹ năng giao tiếp, kỹ năng quan sát, kỹ năng lắng nghe và đặc biệt là kỹ năng trình bày trước đông người đã giúp tôi đạt được điều mình mong muốn: được Hội đồng bầu cử thị trấn ghi nhận là Chương trình hành động rõ ràng, phản ánh được thực tế và nguyện vọng của cử tri, các giải pháp đưa ra phù hợp và có tính khả thi; và thật vui được chính các cử tri đánh giá cao. Trong ngày bầu cử, tại đơn vị tôi ứng cử, hầu hết cử tri đã dành cho tôi những lá phiếu quyết định, giúp tôi trúng cử làm đại biểu HĐND thị trấn khóa 7 nhiệm kỳ 2016 - 2021. Đây là một thành công lớn của riêng bản thân tôi, xong không thể phủ nhận kết quả mà Dự án đã mang lại cho chính tôi và các cán bộ hội được tham gia Dự án.

Nếu chỉ có vậy, thì có lẽ tôi đã là một học viên đạt yêu cầu mà Dự án mong muốn, nhưng bài học mà tôi không thể quên chính là kỷ niệm trong Cuộc thi *“Tìm hiểu kiến thức và kỹ năng lãnh đạo thông qua luật Tổ chức chính quyền địa phương và luật Bình đẳng giới”* được Dự án tổ chức theo phiên bản trò chơi truyền hình *“Ai là triệu phú”* của VTV3 - Đài truyền hình Việt Nam vào tháng 8/2017. Vượt qua 50 người thi ở vòng sơ khảo, tôi đã trở thành 1 trong 5 người thi được ngồi ghế nóng. Nhưng

rất tiếc, mặc dù xuất sắc vượt qua 14 câu hỏi, đến câu thứ 15, vì một chút sơ xẩy, thiếu tự tin tôi đã trả lời sai và bị loại, mặc dù với tôi đây không phải là một câu hỏi quá khó. Sau cuộc thi này, tôi nhận thấy Dự án đã mang lại cho chúng tôi - những người cán bộ nữ một bài học vô cùng quan trọng và cần thiết, đó là phải bình tĩnh, tự tin, luôn chủ động xử lý tình huống một cách linh hoạt trước sự phát triển như vũ bão của khoa học công nghệ.

Dù không đạt được kết quả như mong đợi ban đầu nhưng tôi cũng đã đạt giải ba trong cuộc thi, lại có thêm một bài học quan trọng cho vai trò người đại biểu của dân, của chị em phụ nữ thị trấn và cuộc sống sau này. Tôi luôn ghi nhận và cảm ơn Dự án *“Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021”* do Trung tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng phối hợp cùng Hội Liên hiệp Phụ nữ tỉnh Hà Nam thực hiện dưới sự tài trợ của quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á đã giúp tôi hoàn thiện được bản thân, hoàn thành tốt nhiệm vụ của người đại biểu HĐND và người cán bộ của Hội Liên hiệp Phụ nữ.

TRƯỞNG THÀNH TỪ CÔNG VIỆC

***Trương Thị Dung,
Ủy viên Hội đồng quản trị Hợp tác
xã nông nghiệp Chương Ngô Hàn,
Chi hội trưởng Chi hội phụ nữ
xóm 7, thôn Chương,
Đại biểu HĐND xã Bắc Lý,
Lý Nhân, Hà Nam***

Năm 2004, tôi được nhân dân xóm 7, thôn Chương, xã Bắc Lý tín nhiệm bầu làm Đội trưởng dịch vụ xóm. Đến năm 2006, tôi được hội viên Hội phụ nữ xóm 7 bầu làm Chi hội trưởng Chi hội Phụ nữ xóm. Với cương vị là Đội trưởng dịch vụ kiêm Chi hội trưởng chi hội phụ nữ, tôi xác định rõ: muốn hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao, tôi cần đem hết khả năng, lòng nhiệt tình trách nhiệm và không ngừng học hỏi kinh nghiệm của những người đi trước, tích cực học tập nâng cao trình độ và vận dụng kiến thức đã học vào công việc được giao, chưa kể phải biết sắp xếp việc gia đình và việc xã hội một cách khoa học. Bên cạnh đó, tôi cũng hiểu mình cần sự giúp đỡ của cấp ủy, chính quyền thôn, xóm cùng toàn thể nhân dân trong thôn và sự tạo điều kiện của gia đình thì mới

có thể hoàn thành trọn vẹn nhiệm vụ và không phụ lòng tin của bà con.

Đúng vậy, trải qua mười năm làm đội trưởng dịch vụ, mọi người dân trong xóm đã đánh giá cao kết quả mà tôi đạt được. Cụ thể, tôi đã mạnh dạn vận động nhân dân đưa giống lúa mới và hàng hóa an toàn chất lượng cao vào sản xuất, áp dụng tiến bộ khoa học kỹ thuật tiên tiến, như đưa phương pháp gieo sạ mới thay cho cách cấy truyền thống. Phương pháp mới đã hiệu quả, giúp giảm được công lao động, giảm chi phí đầu vào mà lại cho năng suất cao... góp phần tăng thu nhập nâng cao chất lượng cuộc sống, mang lại nụ cười trọn vẹn hơn cho nhiều gia đình.

Tuy nhiên có được kết quả trên, bản thân tôi cũng gặp không ít khó khăn, nhưng trong lòng tôi hiểu mình phải cố gắng kiên trì, khắc phục vượt qua mọi trở ngại, đúng như lời Bác đã dạy:

"Không có việc gì khó

Chỉ sợ lòng không bền

Đào núi và lấp biển

Quyết chí ắt làm lên"

Cho tới giờ, tôi nhớ mãi một kỷ niệm: Vụ chiêm năm 2012, khi hợp tác xã triển khai xây dựng mô hình gieo sạ giống lúa Nhật xuất khẩu, tôi đã mạnh dạn áp dụng tại xóm mình, nhưng khi tiến hành thử nghiệm lại gặp không ít khó

khăn. Tôi vẫn còn nhớ, khi vận động tuyên truyền nhân dân đưa phương pháp gieo sạ vào thay cấy, tôi đã phải đi từng nhà, gõ từng cánh cửa để vận động. Nhiều gia đình đưa ra những lý do để từ chối, nào là “*gieo sạ phải tỉa dặm nhiều thì chị có dặm trả tôi không?*”, rồi “*nếu gieo sạ mà hỏng thì chị phải đền chúng tôi nhé*”. Nhưng may mắn thay, với lòng nhiệt huyết ngày ấy, không những không nản mà tôi vẫn mạnh dạn thực hiện mô hình này. Xóm tôi cũng là nơi áp dụng phương pháp gieo sạ vào thay cấy đầu tiên trong hợp tác xã. Bản thân tôi cũng lo lắng, nhưng như để đền bù cho nỗ lực tìm tòi dám làm và sự tin tưởng vào khoa học công nghệ, cuối cùng kết quả rất khả quan. Qua vụ đầu tiên thu hoạch, hiệu quả kinh tế mang lại khá cao khi năng suất lúa gieo sạ cao hơn lúa cấy bình thường, chi phí công lao động lại thấp hơn. Cả xóm đều phấn khởi, bà con tin tưởng và tiếp tục nhân rộng mô hình. Nhìn vào đôi mắt biết cười của nhiều người, tôi thở phào nhẹ nhõm vì mình đã có một quyết định đúng đắn. Đến nay, trên địa bàn hợp tác xã diện tích lúa gieo sạ đã đạt 70%. Hạnh phúc thay khi tôi có cơ hội được đóng góp công sức của mình ngay từ những ngày đầu áp dụng mô hình, mang lại đời sống ấm no hơn cho bà con lối xóm.

Từ những kết quả làm được trong công việc, tôi đã được nhân dân, chị em phụ nữ, cử tri tín nhiệm bầu là đại biểu Hội đồng nhân dân xã Bắc Lý 2 nhiệm kỳ liên tục là nhiệm kỳ 2011 - 2016 và nhiệm kỳ 2016 - 2021. Ghi nhận sự rèn luyện, phấn đấu của tôi, các thành viên hợp tác xã bầu tôi làm thành

viên Hội đồng quản trị hợp tác xã nông nghiệp Chương Ngô Hàn từ năm 2014. Từ đó tôi luôn nhận được sự động viên, quan tâm của cấp ủy và chính quyền, Hội phụ nữ. Năm 2016, tôi vinh dự được đứng trong hàng ngũ của Đảng.. Trong thời gian công tác, tôi đã được Hội Liên hiệp Phụ nữ tỉnh Hà Nam tặng Bằng khen, Ủy ban nhân dân huyện Lý Nhân, Đảng ủy, Ủy ban Nhân dân xã Bắc Lý tặng nhiều giấy khen ghi nhận đóng góp của mình.

Không ngủ quên trên chiến thắng, tôi luôn tự nhủ bản thân: cần phải tu dưỡng, phấn đấu, học tập, rèn luyện, nhiệt tình, trách nhiệm hơn nữa để hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao và không phụ lòng tin tưởng của cử tri, của bà con lối xóm. Tôi cũng hiểu rằng, đồng hành cùng tôi trên con đường này là hàng trăm, hàng ngàn cán bộ hội viên phụ nữ đang ngày ngày âm thầm lặng lẽ, cống hiến cho đất nước và nhân dân.

MỘT THỜI ĐỂ NHỚ

***Đặng Thị Giao Tuyền,
Phó chủ tịch Hội LHPN
Đại biểu HĐND xã Đức Lý,
Lý Nhân, Hà Nam***

“Có những việc tưởng chừng như đã lãng quên theo thời gian, nhưng mỗi lần nghĩ lại, nó vẫn như còn thốn thức đâu đây theo từng hơi thở, từng nhịp đập của trái tim”.

Là một nữ dân quân, sau những lần khám tuyển nghiêm ngặt, tôi được tuyển chọn tham gia điều hành dịp 2/9/2005 nhân kỷ niệm 60 năm ngày Quốc khánh nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Tôi vô cùng sung sướng! Ngày 13/06/2005, tôi bắt đầu lên đường nhập ngũ, bắt đầu cuộc hành trình của một người lính. Chúng tôi tập trung một ngày tại Bộ chỉ huy quân sự tỉnh Hà Nam để gặp mặt các đồng chí lãnh đạo trong Ban chỉ huy quân sự tỉnh, nghe các đồng chí căn dặn, giao nhiệm vụ trước khi lên đường tập luyện. Toàn đoàn chúng tôi gồm có 14 người ở các huyện khác nhau trong tỉnh. Đúng 6h30' ngày 14/6/2005, Bộ chỉ huy quân sự tỉnh đưa đoàn về tập trung tại

Quân khu 3 thuộc Kiến An, Hải Phòng. Ngày đầu tiên tại Kiến An thật ngỡ ngàng, nhưng được các cô chú đón tiếp nồng hậu, tất cả chúng tôi đều thấy ấm lòng. Là một cô bé nông thôn, xa nhà đến một môi trường mới, may mắn thay lại là nơi mà cơ sở vật chất đều được trang bị đầy đủ và đảm bảo cho cuộc sống sinh hoạt hằng ngày, tôi thấy tràn đầy háo hức.

Bước vào cuộc sống của một người lính, chúng tôi phải làm quen với tiếng còi báo hiệu: sáng dậy tập thể dục bằng tiếng còi, đi ăn bằng tiếng còi, lên thao trường còi đến giải lao, đi ngủ cũng theo tiếng còi... Đó như một khẩu lệnh mà mỗi người lính đều phải thuộc trong mỗi khung giờ khác nhau của một ngày tập luyện. Buổi tập đầu tiên, chúng tôi được học về cách gấp chăn màn, phơi khăn mặt, quần áo, cách để giày dép... tưởng như toàn những điều nhỏ nhặt mà lại rất thú vị. Chúng tôi tham gia điều hành ở khối đứng, trong đội nữ du kích Hoàng Ngân. Bài tập đứng nghiêm 15 phút đầu tiên, tưởng dễ, thế mà lại khiến tôi rất mệt, tư thế phải đứng nghiêm, mắt nhìn thẳng, hai tay để song song với đường chỉ quần, người không được nhúc nhích; mới chỉ một tư thế mà hai vai tôi như trùng hẫng xuống, nhưng tôi tự nhủ phải vượt qua. Ngày hôm sau, vẫn vậy, sau những bài tập khởi động, chúng tôi lại tiếp tục đứng nghiêm. Thời gian đứng cứ thế tăng dần. Đến bài tập đứng nghiêm 20 phút, cổ trụ vững đến phút thứ 19, hai vai tôi trĩu nặng, đôi chân không còn đứng vững, mắt hoa lên và tôi bất tỉnh. Các bác sỹ quân y đã phải đưa tôi vào phòng sơ cứu để giúp tôi hồi tỉnh. Ngày nào cũng vậy, đều đặn

hai buổi sáng chiều, chúng tôi phải thực hiện bài tập đứng nghiêm và thời gian mỗi ngày lại tăng lên từng phút. Những lúc dường như sắp ngã quy, thầy giáo Trọng ngày ấy lại thổi vào tâm hồn chúng tôi sự sống, thầy dạy chúng tôi rằng: “*hãy nhắm trong đầu những bài hát như Hát mãi khúc quân hành, Bác đang cùng chúng cháu hành quân...*”, có khi thì thầy lại nhắc “*phải hít thật sâu và thở ra từ từ*”,... Những câu nói ấy, theo tôi mãi tận bây giờ. Khi mới nghe thầy nói thì chỉ loáng thoáng, nhưng khi sắp ngã quy... những lời thầy dạy rất bổ ích, giúp chúng tôi có ý chí để vươn lên, cho chúng tôi thêm động lực để vượt qua những khó khăn trước mắt.

Thời tiết cũng chẳng để chúng tôi được bình yên. Sau những trận mưa rào to là đến cái nắng gay gắt ở thành phố cảng Hải Phòng. Cái nắng, cái gió có vị mặn mòi của vùng biển làm chúng tôi cháy sạm làn da. Nhưng chúng tôi vẫn không ngừng luyện tập. Đứng trên bãi cỏ, kiến bò lên cắn đồ da mà chúng tôi vẫn chẳng nhúc nhích. Kiến cắn mãi mãi rồi chúng cũng tự bò đi! Cứ như vậy, hằng ngày, đều đặn, chúng tôi chăm chỉ tập luyện. Những ai sức khỏe yếu, không chịu được mà ngất đi lại được cho vào phòng sơ cứu, buổi sau mặc ngày nắng ngày mưa vẫn thấy tiếp tục luyện tập. Tôi còn nhớ, khi có dịch cúm, những người bị cảm cúm đều phải chuyển đến khu cách ly, những người khỏe mạnh ở lại đều phải nhỏ nước ép của củ tỏi vào mũi mỗi tối để phòng tránh dịch cúm. Mùi cay nồng của tỏi làm cho nước mắt ràn rụa, giờ nghĩ lại vẫn thấy cay cay. Thầy Trọng luôn bảo chúng tôi:

“các em cần phải giữ gìn long thể của mình, cả khối đứng 100 người không thể thiếu 1 hoặc 2 người được, do vậy không được để bất kỳ một lý do nào ảnh hưởng đến sức khỏe của chính mình và cả đội hình khối nữ dân quân Hoàng Ngân đây nhé”. Nghe những câu ấy, chúng tôi lại thấy mình có ý nghĩa hơn, hiểu rằng mọi người ai cũng lo lắng, chăm lo đến sức khỏe của chúng tôi thì chính chúng tôi lại càng cần phải giữ sức khỏe của mình. Bởi lúc này, sức khỏe của chúng tôi không chỉ cho bản thân mà còn cho cả một đại gia đình lớn đang ngóng chờ ngoài kia. Thế là dù đi chơi hay chạy nhảy, chúng tôi cũng đều hết sức cẩn thận không để cho đôi chân hay cơ thể mình bị tổn thương.

Những ngày luyện tập gian khổ cứ lặng lẽ trôi qua. Kết quả cũng vẹn toàn: chúng tôi đã đứng được 4 giờ đồng hồ không nhúc nhích, chỉ có mắt nhìn thẳng và não hoạt động. Nếu hỏi chúng tôi về kết quả này vào những ngày đầu, thì cho dù nằm mơ chúng tôi cũng không bao giờ nghĩ tới, bởi nó vượt quá sức tưởng tượng của bản thân. Sau này, trong những buổi tổng duyệt, chúng tôi đều được tuyên dương, và đó lại là những động lực thôi thúc để chúng tôi cố gắng hơn nữa.

Ngày trọng đại đã tới. Trong lễ duyệt binh diễu hành tại Quảng trường Ba Đình, chúng tôi có mặt tại điểm tập kết từ 3 giờ sáng. Trên mình mặc trang phục áo bà ba màu nâu, quần đen, chít khăn mỏ quạ - biểu tượng của đội nữ du kích Hoàng Ngân, diễu hành trên các tuyến đường phố ở Hà Nội về Quảng trường Ba Đình, chúng tôi thấy thật kiêu hãnh và đầy tự hào.

Lúc này, bao nhiêu khó khăn gian khổ dường như tan biến hết mà thay vào đó là niềm tự hào được là một người con của một dân tộc anh hùng.

Chia tay với cuộc đời người lính, chúng tôi nhận được giấy khen của Chính ủy quân khu 3 tặng. Đó là thành quả lớn lao mà không dễ gì đạt được. Về với quê hương, chúng tôi lại tiếp tục học tập, hăng say lao động sản xuất để góp phần nhỏ bé của mình vào công cuộc đổi mới đất nước. Giờ đây, với vai trò là một Đảng ủy viên, phó chủ tịch hội LHPN, đại biểu HĐND xã Đức Lý - huyện Lý Nhân - tỉnh Hà Nam, tôi thấy mình cần phải cố gắng hơn nữa, góp sức nhỏ bé cùng Đảng bộ và nhân dân xã Đức Lý đưa địa phương ngày càng phát triển. Tôi luôn tự nhủ mình là đại diện của nhân dân, của phụ nữ phải luôn gần gũi chị em, thấu hiểu những băn khoăn của họ... là cầu nối để những tiếng nói đó đến được các cấp chính quyền, phải duy trì được sự gắn kết chặt chẽ giữa chính quyền và nhân dân. Hy vọng rằng, trong tương lai gần, xã Đức Lý chúng tôi sẽ hoàn thành các tiêu chí về xây dựng nông thôn mới theo Bộ tiêu chí quốc gia. Mong chờ một ngày kinh tế phát triển, đời sống của người dân Đức Lý giảm bớt những khó khăn, góp phần cùng xây dựng “Dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh”!

VƯỢT QUA ĐỊNH KIẾN

Bùi Thị Hiếu,

Phó chủ tịch Hội LHPN

Đại biểu HĐND xã Vĩnh Tiến,

Kim Bôi, Hòa Bình

Là một phụ nữ bình thường như bao phụ nữ ở xứ Mường Động, tôi chỉ ước mình có cuộc sống an lành, có mái nhà ấm cúng, chồng con quây quần hạnh phúc. Được trúng cử Đại biểu HĐND xã đó là một sự ngẫu nhiên hết sức tình cờ... và đó cũng là cái duyên để tôi bắt đầu tham gia vào hoạt động chính trị - xã hội.

Đầu năm 2011, tôi được Ủy ban mặt trận tổ quốc xã đưa vào danh sách ứng cử viên để hiệp thương bầu vào HĐND xã... Qua những cuộc họp ra mắt và tiếp xúc cử tri lần 1, lần 2 và lần 3 tôi phải gặp gỡ cử tri và trình bày Chương trình hành động trước cử tri... tất cả đều mới mẻ đối với tôi. Quả thật, tôi rất hồi hộp, lo lắng... làm sao đưa ra được những lý lẽ thuyết phục để bà con tin tưởng và bầu mình? Mình chưa từng nói trước đông người, biết nói sao đây? Biết bao ngỡ ngàng ban đầu, rồi tôi cũng được bà con

tin tưởng bầu là đại biểu Hội đồng nhân dân nhiệm kỳ 2011-2016. Đây vừa là niềm vui cũng là động lực để tôi cố gắng học tập nâng cao trình độ, năng lực bản thân để xứng đáng với sự tin tưởng của bà con cử tri. Đến tháng 7/2011 tôi đăng ký lớp học trung cấp nông nghiệp. Một phụ nữ nông thôn ở tuổi 31 đi học đó cũng là một vấn đề, bị mọi người xung quanh soi mói, nghi ngờ ở cái tuổi này đi học để làm gì? Lời nói của chị tổ trưởng phụ nữ nhóm 4 “Cái Hiếu đi học để làm gì?”, cứ luôn xoáy vào tim óc tôi, những lời nói đó làm tôi rất buồn và mặc cảm, vẫn biết mình học cho mình chứ chẳng học cho ai, tôi đã tâm sự băn khoăn đó với chồng và được anh động viên an ủi tiếp thêm động lực cho tôi quyết tâm học tiếp, anh nói: “mình học cho bản thân mình, mình không biết thì mình mới phải đi học, em đừng nghe những lời của họ làm gì thêm nặng lòng”. Tôi may mắn được người chồng yêu thương chia sẻ công việc gia đình cũng như xã hội, anh vừa là chồng vừa là bạn để cùng nhau tâm sự niềm vui, nỗi buồn. Chính có nguồn động viên của anh, tôi càng quyết tâm học. Và nói thật, mỗi lần đi học qua thôn chẳng dám đeo cặp chỉ khi ra đường quốc lộ mới dám khoác cặp vào cũng chẳng dám nói với làng xóm rằng mình đi học! Bên cạnh đó, tôi cố gắng sắp xếp công việc nhà, tích cực tham gia các hoạt động của hội phụ nữ thôn. Đến tháng 1/2014 tôi được hội viên tín nhiệm bầu làm chi hội trưởng phụ nữ.

Trong công tác xã hội, tôi luôn cố gắng làm thật tốt nhiệm vụ của chi bộ cũng như hội phụ nữ cấp trên giao phó cho để xứng đáng là một đảng viên, là đại biểu HĐND xã. Nhưng

cuộc sống đâu phải lúc nào cũng tốt đẹp như mình mong muốn, dù có cố gắng làm tốt đến đâu cũng có vài người dèm pha ganh tỵ. Được bầu là chi hội trưởng gần 2 tháng, dịp 8/3/2014 Hội phụ nữ xã tổ chức thi “Chi hội trưởng phụ nữ giỏi” và hát ru dân ca, qua cuộc thi này sẽ chọn thí sinh đạt giải nhất đi thi huyện..., tôi cũng náo nức chuẩn bị, học và tập luyện theo hướng dẫn của Ban tổ chức. Quả thật, tôi thực sự lo lắng, vì có thể học kỹ phần câu hỏi, nhưng kinh nghiệm và kỹ năng thể hiện trước đám đông chưa có! Biết vậy, song tôi vẫn quyết tâm dự thi. Trước khi bước vào phần thi khoảng 30 phút, khi đang ôn lại câu hỏi và dự định các tình huống trong phần thi năng khiếu... thì cô bạn hàng xóm chạy vào thì thầm: “Hôm qua chị sang nhà y tế thôn bên, nó hỏi đợt này bên mình ai thi? Chị nói là em thì cả hai vợ chồng nó bảo là làm sao mà em thi được! Cái Hiếu thì làm được cái gì!...”. Tôi giật mình! Tại sao mình lại phải nghe câu nói đó vào lúc này cơ chứ? Đã lo lắng hồi hộp cộng thêm áp lực tâm lý làm sao mình có thể vượt qua được những khoảnh khắc nặng nề? Khi nghe người dẫn chương trình đọc tên mời vào dự thi thì 2 tai tôi ù đi, tinh thần hoảng loạn, bước chệnh choạng lên sân khấu. Sau khi nhận câu hỏi, mọi con chữ nhảy múa trước mắt tôi không cất được nên lời trôi chả. Dồn đến phần thi năng khiếu tôi cũng chưa lấy lại bình tĩnh, nhưng vẫn cố gắng làm hết khả năng của mình. Phần thi kết thúc, tôi không hài lòng về kết quả của mình bởi hoang mang và áp lực. Chân tay vẫn run bần bật, cô bạn chi hội phó thấy thế, chạy lên cầm tay tôi và nói: “Sao cậu run khiếp vậy? Thế mà lên sân khấu vẫn thể hiện tốt thế!”. Cô

ấy cứ nắm chặt tay tôi cho đến khi tôi hết run. Tôi rất cảm động trước sự động viên, an ủi của người bạn tốt. Ngồi trong hội trường theo dõi các phần sau của cuộc thi, tôi rất buồn và suy nghĩ miên man, cho đến phần công bố kết quả và trao giải tôi cũng không sao tập trung được. Khi anh dẫn chương trình công bố và mời lãnh đạo trao giải 3, giải nhì... tôi thở dài ngao ngán, nghĩ ngay đến lời thì thầm của cô bạn gái... và bỗng nhiên bên tai tôi người dẫn chương trình với giọng phấn khích đọc to: “Giải nhất! Thí sinh Bùi Thị Hiếu”! Tôi không thể tin vào tai mình, tưởng như tim ngừng đập! Tôi vẫn ngồi im ở đó, đến khi nghe gọi lần 2, tôi mới đứng thẳng dậy, cảm thấy vui mừng và sung sướng biết bao. Tôi chỉ biết khóc, những giọt nước mắt hạnh phúc, không phải vì danh hiệu đạt được, mà tôi khóc cho sự thành công của mình! Tôi đã vượt qua được những định kiến của mọi người, vượt qua được sự mặc cảm của bản thân.

Từ đó, tôi luôn tự nhủ với mình rằng, dù có thất bại hay thành công mình hãy bình tĩnh nhìn nhận mọi vấn đề để xử lý cho ổn thỏa, phải cố gắng hoàn thiện bản thân mình, tích cực tham gia học tập không ngừng. và thật may mắn, tôi và một số chị em cán bộ nữ của xã được tham gia các lớp tập huấn của Dự án “Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021” tại Hà Nam và Hòa Bình, do Trung tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng phối hợp với Hội phụ nữ tỉnh thực hiện tại hai xã Vĩnh Tiến, Vĩnh Đồng. Đây thực sự là cơ hội cho tôi được hiểu biết thêm nhiều kiến thức mới và bổ ích, nhất là việc chúng tôi được học hỏi, rèn luyện các kỹ

năng lãnh đạo, kỹ năng mềm, những trải nghiệm khi tiếp xúc cử tri, cách xây dựng và trình bày Chương trình hành động. Những gì tôi chưa biết và cần biết tôi đều tìm thấy ở các lớp tập huấn này, đó là bước đệm để tôi tiếp tục phấn đấu trong tương lai.

Tôi luôn tâm niệm, sống và làm việc thế nào cho thật với lương tâm để xứng đáng với sự tin tưởng của hội viên và cử tri trong thôn, là một người đảng viên, đại biểu HĐND, tôi luôn gần gũi tiếp thu những ý kiến của cử tri và chuyển tải kịp thời những vấn đề đó đến cấp trên, thông báo lại kết quả của mỗi kỳ họp HĐND xã cho bà con cử tri. Chính vì vậy trong năm 2013, 2014 tôi luôn được Ban chấp hành Đảng bộ xã tặng giấy khen “Đảng viên hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ” và được HĐND - Ủy ban nhân dân xã tặng giấy khen “Hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ đại biểu hội đồng nhân dân xã”. Hiện nay, tôi được bầu là Phó chủ tịch Hội phụ nữ xã Vĩnh Tiến. Tôi vẫn đang học đại học tại chức và tiếp tục được bà con cử tri tin tưởng bầu là đại biểu hội đồng nhân dân xã nhiệm kỳ 2016 - 2021.

Suy ngẫm lại, những bước đường đã qua, tôi rút ra được bài học sâu sắc cho bản thân là: khi gặp phải những khó khăn, thách thức mình phải luôn bình tĩnh, nhìn sự việc trên nhiều khía cạnh khác nhau, từ đó sẽ tìm được cách giải quyết ổn thỏa, nhất là bản thân phải tự vượt qua chính mình - vượt qua những rào cản định kiến, cố gắng học tập không ngừng và luôn rèn luyện nâng cao năng lực bản thân để góp phần nhỏ bé của mình cho sự phát triển của quê hương ngày càng giàu đẹp.

HÀNH TRANG TRONG CUỘC ĐỜI VÀ SỰ THAM GIA CÔNG TÁC XÃ HỘI

***Trần Thị Hoa Lý,
Chủ tịch Hội LHPN,
Đại biểu HĐND thị trấn Vĩnh Trụ,
Lý Nhân, Hà Nam***

Trong cuộc đời mỗi con người, từ khi sinh ra đến khi về cõi vĩnh hằng, ai cũng có rất nhiều kỷ niệm và nhiều điều khó quên. Đó có thể là những điều khó quên trong kí ức tuổi thơ, trong sinh hoạt học tập, công tác,... Còn với riêng tôi, những điều khó quên nhất có lẽ chính là những kiến thức, những kỹ năng mà tôi học tập được từ Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021*” do Trung tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng tổ chức, được triển khai thực hiện từ tháng 5/2015 đến hết năm 2017 tại xã Bắc Lý và thị trấn Vĩnh Trụ của huyện Lý Nhân, tỉnh Hà Nam.

Là cán bộ nữ của thị trấn Vĩnh Trụ, một trong hai địa phương được thụ hưởng Dự án, tôi rất phấn khởi bởi đây là cơ hội để tôi

có thể khắc phục những điểm yếu, những hạn chế trong quá trình học tập và công tác, cũng như xây dựng được hình ảnh cá nhân của mình trước cử tri để chuẩn bị cho cuộc bầu cử đại biểu HĐND các cấp nhiệm kỳ 2016 - 2021.

Trong thời gian qua, với nhiệm vụ được phân công là chủ tịch hội LHPN thị trấn Vĩnh Trụ và là đại biểu HĐND nhiệm kỳ 2011 - 2016, bản thân tôi phải trực tiếp triển khai các nhiệm vụ chính trị của địa phương cũng như tổ chức tuyên truyền thực hiện chủ trương, chính sách của Đảng, pháp luật của nhà nước, các phong trào thi đua, các cuộc vận động đến chị em phụ nữ. Mặc dù đã là nhiệm kỳ thứ hai, nhưng trước mỗi khi thực hiện nhiệm vụ mới tôi vẫn thấy lo lắng, thiếu tự tin, không biết phải thuyết trình như thế nào để đem lại hiệu quả cao nhất, giúp chị em hiểu được và thực hiện nhiệm vụ đề ra.

Từ khi được tham gia các hoạt động của Dự án, tôi đã bố trí thời gian để tham dự đầy đủ các lớp tập huấn mà Dự án tổ chức. Với phương pháp vừa học vừa trao đổi, vận dụng với tình hình thực tế, chúng tôi được các giảng viên trang bị thêm các kỹ năng mềm, hướng dẫn cách thuyết trình, cử chỉ, giọng nói, trang phục cũng như bổ sung các kiến thức về pháp luật như luật Bình đẳng giới, luật Tổ chức chính quyền địa phương, chức năng nhiệm vụ của HĐND... Đặc biệt, để chuẩn bị hành trang trước thềm cuộc bầu cử HĐND các cấp nhiệm kỳ 2016 - 2021, chúng tôi được các giảng viên truyền đạt những kỹ năng hết sức bổ ích, trực tiếp giúp cho quá trình vận động bầu cử của mình như cách thu thập thông tin để xây dựng Chương trình hành động báo cáo với cử

tri, kĩ năng thuyết trình tại buổi tiếp xúc cử tri, các phương pháp xây dựng hình ảnh cá nhân cũng như vận động bầu cử.

Có thể nói, cuộc bầu cử đại biểu HĐND các cấp là một cuộc sát hạch giữa các ứng cử viên (số ứng cử viên thì nhiều, số đại biểu được bầu lại theo cơ cấu thành phần và theo quy định của luật pháp). Vì vậy, nếu ứng cử viên nào biết tranh thủ vận dụng, biết cách thuyết trình Chương trình hành động, lấy được lòng tin của cử tri thì ứng viên đó sẽ thành công. Và rất may mắn cho tôi được Dự án trang bị những kỹ năng và kiến thức hết sức bổ ích đó. Tại buổi tiếp xúc cử tri, tôi đã trình bày Chương trình hành động cụ thể, bám sát vào nhu cầu của cử tri, các giải pháp đều có thể giải quyết trong phạm vi, chức năng của Hội phụ nữ; cách trình bày cũng rất bài bản, rõ ràng, tính thuyết phục cao... và đã để lại được những ấn tượng tốt đẹp về sự trưởng thành tiến bộ của bản thân trong đánh giá của nhân dân và chị em phụ nữ thị trấn. Trong quá trình diễn ra cuộc bầu cử, tôi đã vận dụng tốt những kỹ năng được học và đã gặt hái được thành công, thể hiện bởi kết quả tôi tiếp tục được cử tri tín nhiệm bầu làm đại biểu HĐND thị trấn khóa VII, nhiệm kỳ 2016 - 2021 với số phiếu khá cao (trên 93%).

Không chỉ thành công tại cuộc bầu cử, trong công tác Hội, tôi tự nhận thấy mình đã vững vàng hơn rất nhiều. Giờ đây, trước bất cứ sự kiên, hoặc nhiệm vụ nào, tôi cũng tự tin xây dựng kế hoạch thực hiện thuyết trình trước tập thể đông người. Với vốn kiến thức được Dự án trang bị cùng với việc bản thân luôn nỗ lực, cố gắng học tập chuyên môn nghiệp vụ, tôi luôn hoàn thành

tốt nhiệm vụ được phân công. Chính vì vậy, Hội LHPN thị trấn luôn được Hội LHPN cấp trên và cấp ủy Đảng, chính quyền địa phương ghi nhận và đánh giá là một đoàn thể luôn hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ .

Đến nay Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021*” tại Hà Nam và Hòa Bình đã kết thúc, nhưng với bản thân tôi, những kiến thức, những kỹ năng được học vô cùng quan trọng và rất bổ ích, sẽ luôn bên tôi, giúp tôi thực hiện tốt nhiệm vụ trong suốt quá trình học tập và công tác của mình phía trước. Đó là những bài học, những kinh nghiệm quý báu mà tôi không thể nào quên.

LỜI CẢM ƠN CHÂN THÀNH

Bùi Thị Hội,

Ủy viên Ban Thường vụ Hội LHPN,

Đại biểu HĐND xã Vĩnh Đồng,

Kim Bôi, Hòa Bình

Có lẽ, tôi là một phụ nữ may mắn được hội viên tín nhiệm bầu làm chi hội trưởng phụ nữ xóm Chiềng 4. Từ tháng 6/2015 tôi được tham dự các lớp tập huấn nâng cao năng lực cho nữ ứng cử viên tiềm năng tại Vĩnh Đồng, Vĩnh Tiến, đây là một trong những hoạt động của Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021*” tại Hà Nam và Hòa Bình do Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á tài trợ, Trung tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng phối hợp với Hội LHPN tỉnh triển khai tại Kim Bôi. Với mục đích nâng cao năng lực lãnh đạo cho cán bộ nữ và nữ ứng cử viên tiềm năng HĐND xã. Nhắc đến Dự án và những người đã đem Dự án đến với chúng tôi là trong lòng tôi có biết bao cảm xúc không quên và những lời cảm ơn chân thành nhất từ đáy lòng.

Vĩnh Đồng là một trong hai xã Dự án, và tôi là một trong 30 thành viên của lớp. Học viên lớp tôi với đủ các nhiệm vụ, vai trò khác nhau: chị làm Chi hội trưởng, chị là cộng tác viên dân số, Y tế thôn bản, cán bộ địa chính, cán bộ mặt trận, Hội Nông dân, Bí thư chi bộ... Vào những ngày giữa tháng 6 oi ả của mùa hè, tôi nhận được giấy mời tham gia lớp Dự án sau đợt đánh giá đầu vào. Ban đầu, đến với lớp học trong đầu tôi xuất hiện rất nhiều hình ảnh về các lớp học vào tháng 6 nóng nực, người ngáp, kẻ ngủ gật, người chơi điện thoại, cô giáo cứ giảng học viên cứ tự do và cũng có nhiều cách tiếp nhận bài khác nhau. Ôi! Chán làm sao!!!

Với tâm trạng như vậy, tôi cũng loáng thoáng nghe bài phát biểu, quán triệt dặn dò của đồng chí lãnh đạo Hội phụ nữ tỉnh. Nhưng lạ quá! Sao chưa thấy ai? Nói gì... mà những tràng pháo tay ròn rã cứ dội vào tôi? Rồi, cô bước lên với một nụ cười thân

thiện và một ánh mắt biết nói nhìn tất cả mọi người trong hội trường, cô không đứng lên bục cao, cầm micro cô đến bên chúng tôi gần gũi, với những lời chia sẻ ấm áp về nội quy, quy chế lớp học và những nội dung tập huấn, Cô Ngọc Anh đấy! Và lúc đó trong suy nghĩ của tôi bắt đầu chuyển theo hướng khác: “lớp này thú vị đây!”. Buổi sáng hôm đó, tôi được phát 1 quyển vở, 1 chiếc bút bi, và một mẫu giấy màu có ghi tên mình trước ngực, vì các cô chưa biết tên chúng tôi. Vào bài học, các cô mời chúng tôi đứng dậy và bắt đầu chơi trò chơi, làm theo sự hướng dẫn của các cô. Kết thúc trò chơi, tôi và mọi người vào bài lúc nào không biết, mở đầu là bài giảng của cô Nguyễn Thị Kim Khánh với nội dung: “Kỹ năng giao tiếp”. Kỹ năng này hàng ngày tôi vẫn sử dụng, nhưng vô tình đã bị lãng quên và tôi đôi khi có thể không quan tâm hoặc làm thế nào để mình giao tiếp có hiệu quả, đạt kết quả cao. Tôi cứ lầm tưởng rằng với bản thân mình thế là quá đủ, nhưng tôi nhận ra rằng kỹ năng giao tiếp của tôi giống như hạt muối bỏ bể mà thôi, sau đó tôi thật sự bất ngờ trước sự thay đổi của bản thân, không chỉ được học trên lý thuyết mà tôi và các học viên khác còn được thực hành trên lớp học, sau đó được góp ý, sửa chữa để rút kinh nghiệm cho bản thân. Chia tay cô Khánh, kỳ tập huấn sau, chúng tôi được học tập với thầy Lê Văn Sơn. Thầy Sơn có tính cách hóm hỉnh, kết hợp nhiều trò chơi được thiết kế đa dạng với các loại câu hỏi, “nếu” - “thì”, trò chơi trắc nghiệm... đưa chúng tôi vào bài giảng của thầy một cách tự nhiên và lý thú. Bài giảng của thầy có nhan đề “Quản lý thời gian và cân bằng cuộc sống”. Qua nội dung và những ví dụ cụ thể đã giúp cho tôi càng hiểu rõ hơn vai trò, vị trí của mình trong cuộc

sống gia đình và xã hội, nhưng vẫn thiệt thòi nhiều hơn so với sự tham gia chính trị và thăng tiến của nam giới; sự bất bình đẳng đó càng thôi thúc tôi cố gắng nhiều hơn cho sự bình đẳng thực tế tại địa phương. Sau những giờ học lý thú, chúng tôi được nghỉ giải lao ăn bánh kẹo, hoa quả và nước do chính thầy cô và các chị của hội LHPN huyện chuẩn bị, xen vào đó là những câu chuyện về gia đình, con cái và đôi khi là cả những tâm sự thỏ thẻ của phụ nữ với nhau.

Kỳ thứ 3 tập huấn, chúng tôi được học kỹ năng mềm: “Tiếp xúc với cơ quan truyền thông”. Tôi đến lớp với cái đầu nặng trĩu vì 2 hôm trước trời nắng quá, cảm giác mệt mỏi kéo sập đôi mắt tôi xuống. Buổi chiều chúng tôi được thực hành, mỗi học viên có từ 5 - 7 phút để thực hành việc tiếp xúc cơ quan truyền thông, thực hiện là phóng viên “Đài truyền hình Cây rơm”, MC, kiêm biên tập viên là thầy Lê Văn Sơn, giám khảo là chị Nguyễn Thị Minh Anh. Tôi bốc thăm số 02, sau người thứ nhất là đến lượt tôi lên ghế nóng, tim tôi bắt đầu đập loạn xạ, nó muốn nhảy ra khỏi lồng ngực; tôi có ưu điểm và cũng là nhược điểm là hay nói nhanh, tôi thầm nghĩ “chắc là lung tung hết cho mà xem!”, tôi tự trấn an mình, hít một hơi thật sâu và bắt đầu đưa tay đón mic từ phía MC. Các bạn biết không tôi đã vượt qua được chính bản thân mình, đó cũng chính là lần đầu tiên tôi vượt qua nỗi sợ hãi tự ti của bản thân. Hôm đó tôi được Ban giám khảo và các thầy cô đánh giá là hoàn thành tốt nhiệm vụ. Từ đó tôi đã dần xóa tan suy nghĩ sợ hãi, rụt rè, thiếu tự tin của mình.

Sau ba ngày học và thực hành kỹ năng mềm, sáng ngày thứ 4 của đợt tập huấn chúng tôi được luyện tập theo nhóm, thể hiện sự

tiếp thu, hiểu biết của mình sau đợt tập huấn. Buổi trưa hôm đó, tôi cùng các học viên trong lớp đón tiếp Bà Liliane Danso – Dahmen (Giám đốc của Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á) và dùng cơm trưa tại Vĩnh Tiến. Một bữa cơm đậm chất văn hóa ẩm thực Mường Động, nhưng tất cả chủ nhà và khách quý đều vui vẻ ăn uống ngon lành. Cuối chiều các cô giáo chia tay chúng tôi và trở về Hà Nội, các cô đã nhớ được tất cả tên các học viên. Tôi cảm thấy rất buồn vì phải xa các cô dù biết rằng sẽ được gặp lại các cô, một nỗi buồn man mác, như một người thân, người bạn của mình đi xa.

Có lẽ ai cũng sẽ băn khoăn khi đọc được những dòng cảm xúc này của tôi? Vừa là cô giáo, vừa là giám đốc Trung tâm xuất hiện một lần tại hôm khai mạc mà không thấy nhắc gì trong câu chuyện này, người đó là cô Ngọc Anh. Đối với tôi các thầy cô giáo cũng như các anh chị ở Trung tâm đều là những người bạn và tôi dành những tình cảm rất đặc biệt cho họ với một sự biết ơn và lòng kính trọng. Còn đối với cô Ngọc Anh tôi lại có một tình cảm khác thân hơn những người bạn thân, bởi cô gần như một người mẹ, đôi khi lại như là một vị tiền bối, một người thầy. Ở cô tôi học được bao điều đáng quý, có lẽ nếu cho tôi kể lại không thể nói hết thành lời. Hành động, thái độ, cử chỉ, vô cùng mực thước, đôi khi lại có phần hóm hỉnh, trẻ trung. Là một phụ nữ đã ở tuổi 60 nhưng trông cô không lúc nào tỏ ra mệt mỏi, chúng tôi có mặt ở lớp lúc nào thì cô đã có mặt ở lớp lúc đó. Những lúc tôi cảm thấy mệt mỏi vì cái nắng nóng tháng 6 oi ả... cô lại động viên sau mỗi giờ giải lao, giờ ra về như lại tiếp cho tôi một phần sức mạnh để tôi cố gắng. Cô chu đáo đến mức, trời mưa cô nhờ

chị Thiên đi mượn bạt của bà con để đẩy xe máy cho chúng tôi vì lo xe ướt sẽ ảnh hưởng tới sức khỏe của chúng tôi. Cô dạy cho chúng tôi từ những điều nhỏ bé nhất và tôi cứ tưởng nó đơn giản nhưng thực ra rất cần thiết từ cách ăn mặc, dáng đi, dáng đứng, cách ăn nói,... Những gì mà cô truyền dạy cho chúng tôi, tôi luôn coi đó giống như cẩm nang sống theo tôi suốt cuộc đời. Chính cô đã góp phần rất lớn cho sự thành công của Dự án và sự trưởng thành của tôi. Cô đã tâm sự với chúng tôi rằng : “Thành công của Dự án không có nghĩa là 30 học viên của lớp phải được bầu làm đại biểu HĐND mà sự thành công của Dự án là các bạn tự khám phá bản thân để từ đó tiếp tục trau dồi, học tập, tích lũy kinh nghiệm trong công tác và cuộc sống, để bình đẳng giới phải thực sự đến với những người phụ nữ dân tộc”.

Để trở thành một đại biểu HĐND xã như tôi ngày hôm nay, tôi xin được bày tỏ những lời cảm ơn chân thành tới Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á, Trung tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng, hội LHPN tỉnh, huyện đã tạo điều kiện và cơ hội cho tôi được tham gia các hoạt động của Dự án trong 3 năm qua; những kiến thức, kỹ năng được học, được thực hành đã cho chúng tôi niềm tin, và kinh nghiệm quý báu trong công tác và cuộc sống... để chúng tôi được cống hiến sức mình cho sự phát triển chung của đất nước, và rút ngắn khoảng cách bất bình đẳng giới. Nói điều này, không chỉ có tôi và các học viên của 2 xã Dự án, mà còn là nguyện vọng chung của nhiều chị em phụ nữ trên khắp đất nước Việt Nam muốn được tiếp cận và thụ hưởng những Dự án như thế! Để Phụ nữ và Nam giới tiến tới bình đẳng thực sự cả về quyền và lợi ích.

CON ĐƯỜNG ĐƯA TÔI ĐẾN THÀNH CÔNG

Bùi Thị Hương,
Chủ tịch Hội LHPN
Đại biểu HĐND xã Vĩnh Đồng,
Kim Bôi, Hòa Bình

May mắn được sinh ra là một người phụ nữ, tôi cảm thấy rất vui và tự hào. Mặc dù cuộc sống không phải lúc nào cũng màu hồng như mình tưởng tượng, có những lúc áp lực công việc như muốn bóp nghẹt, làm cho ta không sao thở được. Nhưng cũng có những lúc may mắn bất chợt ghé tới, hé mở một tương lai tươi sáng, làm thay đổi cuộc đời mỗi con người. Tôi là một trong những người phụ nữ được may mắn ghé thăm.

Tôi còn nhớ lắm, vào cuối năm 2012, lần đầu tiên được chị em phụ nữ tín nhiệm, bầu làm chi hội trưởng phụ nữ xóm. Tôi đắn đo không muốn nhận nhiệm vụ, vì hoàn cảnh gia đình neo người, ông bà nội, ngoại ở xa, chồng lại đi công tác, con còn nhỏ. Bao nhiêu cái lý do được coi là rất chính đáng đã khiến tôi ngần ngại. Song cũng rất nhiều lời động viên của anh em, bạn bè, nhất là người chồng ở xa cũng gọi điện về khuyến khích, khiến tôi có thêm niềm tin để bắt đầu tham gia hoạt động xã hội.

Đúng! Có làm mới biết, từ khi nhận làm chi hội trưởng phụ nữ, suốt ngày tôi đi họp hành, ở trên xã rồi đến xóm, việc chăm sóc cha mẹ, con nhỏ, việc nhà... tôi phải tranh thủ từng lúc, và phải làm vào ban đêm. Rồi sự cố gắng của tôi cũng được đền đáp, các bác trong chi bộ xóm cử tôi đi học lớp cảm tình Đảng rồi kèm cặp kết nạp tôi vào hàng ngũ của Đảng. Năm 2015, Đảng ủy xã đã giới thiệu tôi đi học lớp trung cấp Lý luận chính trị - Hành chính ở tỉnh, khi nhận được giấy triệu tập đi học, tôi lại đắn đo suy nghĩ rằng: “Minh chỉ là một chi hội trưởng phụ nữ ở xóm, có phải học nhiều như vậy không?”, với lại con cái thì nheo nhóc, chồng không có nhà... Rồi lại một lần nữa anh em bạn bè lại động viên. Nhất là chồng của tôi, anh bảo: “Muốn phát triển là phải học, cứ đi học đi, mọi việc ở nhà anh sẽ thu xếp!”.

Và, đúng như lời của chồng tôi nói “muốn phát triển thì phải học!”, năm 2016, khi tôi học xong chương trình trung cấp Chính trị - Hành chính, vừa đúng dịp bầu cử đại biểu Quốc hội và HĐND các cấp nhiệm kỳ 2016 - 2021, tôi đã được giới thiệu ứng cử vào HĐND xã.

Lại thêm một may mắn nữa, đúng lúc xã được thụ hưởng Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã*”

nhiệm kỳ 2016 - 2021” tại Hà Nam và Hòa Bình do Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á tài trợ, Trung tâm nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển cộng đồng phối hợp với Hội LHPN tỉnh triển khai tại 2 xã Vĩnh Đồng, Vĩnh Tiến. Được các thầy cô của Trung tâm cung cấp những kiến thức và kỹ năng lãnh đạo, kỹ năng mềm và chức năng nhiệm vụ của đại biểu HĐND nên tôi rất tự tin khi đứng trước cử tri để trình bày Chương trình hành động của mình.

Mọi sự cố gắng luôn được đền đáp. Trong kỳ bầu cử HĐND xã nhiệm kỳ 2016 - 2021 tôi là người được cử tri nơi cư trú tín nhiệm bầu với số phiếu cao nhất và đã trúng cử đại biểu HĐND xã Vĩnh Đồng. Không những thế, may mắn lại tiếp tục mỉm cười với tôi, sau hai tháng là đại biểu HĐND xã, tôi tiếp tục được Đảng ủy, lãnh đạo chính quyền, và chị em phụ nữ xã tin tưởng bầu làm chủ tịch Hội LHPN xã. Chỉ trong một thời gian ngắn, tôi được tín nhiệm và được giao nhiều trọng trách lớn lao như vậy, tôi có suy nghĩ “liệu mình có làm tốt công việc được giao không? Mình có thể làm tốt vai trò đại diện mang tiếng nói của cử tri, của phụ nữ trong xã đến với chính quyền, các cơ quan chức năng không? Rồi còn gia đình, con cái?”. Những băn khoăn đó, đôi khi cũng làm tôi nhụt chí... nhưng bên cạnh tôi luôn có người chồng biết yêu thương, tôn trọng, quan tâm, cổ vũ vợ tham gia hoạt động xã hội. Cứ mỗi lần đi công tác về anh thường động viên, chia sẻ công việc gia đình với tôi. Hai đứa con trai luôn chăm ngoan học giỏi cũng là nguồn cổ vũ tôi phải cố gắng nhiều hơn trong công tác.

Bản thân tôi cũng phải nâng cao trình độ, kiến thức, thường xuyên tham gia các lớp tập huấn về nghiệp vụ công tác hội, tích cực tham gia Câu lạc bộ “Nữ đại biểu dân cử” tại huyện Kim Bôi, nên có nhiều cơ hội để chia sẻ những khó khăn học hỏi những kinh nghiệm của nhiều chị em khác.

Đầu năm 2017, tôi được bầu vào Ban chấp hành Đảng bộ xã, được tham gia các cuộc họp quan trọng quyết định sự phát triển kinh tế - xã hội của địa phương, được đại diện chị em phụ nữ nói lên những ý kiến của giới mình... Tại cuộc họp, tôi luôn đưa những vấn đề liên quan đến quyền bình đẳng của phụ nữ và trẻ em gái vào thảo luận, những ý kiến đó được nhiều đồng chí lãnh đạo xã đồng thuận. Từ thực tế đó, tôi có suy nghĩ “Ai bảo phụ nữ không nên hoạt động chính trị, không được làm lãnh đạo?”. Thành công của tôi đã nói lên tất cả về những cố gắng nỗ lực của bản thân cùng sự chia sẻ, ủng hộ của chồng, con, gia đình và sự quan tâm, tạo điều kiện của lãnh đạo, nhân dân trong thôn, xã. Phụ nữ phải được tham gia các hoạt động xã hội và làm lãnh đạo, thực tế họ có thể làm tốt hơn cả nam giới!

Hiện giờ ngoài thiên chức của một người phụ nữ, phải chăm sóc tốt gia đình, con cái. Tôi còn phải làm tốt nhiệm vụ mà Đảng, chị em phụ nữ và nhân dân giao phó. Tôi luôn nghĩ không có việc gì khó, mà bản thân ta phải cố gắng vươn lên để tự nắm lấy cơ hội cho mình. Không nên tự ti rằng là phụ nữ phải làm việc này, việc kia và không được làm việc này việc nọ. Mà tất cả là do sự nỗ lực của bản thân.

THĂNG THẤN - SẼ LÀM TỐT NHIỆM VỤ

***Đặng Thu Phương,
Lớp trưởng lớp 10A4
Trường THPT Lý Nhân,
Hà Nam***

Trong cuộc đời của mỗi con người, ai cũng có ít nhất một vài kỷ niệm đáng nhớ. Ký ức đó ấy có thể là hành trang theo chúng ta đi suốt cuộc đời, có thể là những bài học sâu sắc hoặc những câu chuyện buồn. Còn với tôi, kỷ niệm tôi muốn chia sẻ nhất với tất cả mọi người chính là những ngày vừa qua, khi tôi được bầu là lớp trưởng lớp 10A4 của trường THPT Lý Nhân.

Qua kỳ thi tuyển sinh vào lớp 10, tôi cùng các bạn đến từ các xã, các trường THCS khác nhau, chúng tôi cùng nô nức tập trung ở sân trường THPT Lý Nhân... còn bao nhiêu lạ lẫm ngỡ ngàng, còn bao nhiêu điều cần khám phá! Nhưng tất cả chúng tôi sẽ cùng nhau học tập, cùng nhau khôn lớn dưới mái trường thân yêu này. Nhận được phiếu báo phân lớp, tôi biết mình là thành viên của lớp 10A4. “Bỡ ngỡ, ngơ ngác” là những gì tôi cảm nhận được trong ngày đầu nhập học. Môi trường Trung học

phổ thông khác hoàn toàn với môi trường THCS; chúng tôi phải tự lập hơn, bởi các thầy cô sẽ rèn luyện để chúng tôi dần trưởng thành, hướng chúng tôi bước tiếp những chặng đường đời nơi đâu vòng tay ôm ấp che chở của mẹ cha, sự quan tâm dạy dỗ của thầy cô được thể hiện qua ánh mắt dõi theo, cái gật đầu nhẹ nhẹ hay cái cau mày, lắc đầu...

Những ngày đầu tiên, dường như do lạ lớp, lạ trường nên các bạn trong lớp vẫn còn ngại ngùng, chưa làm quen với nhau. Dần dần, từng ngày từng tháng, cùng nhau học tập, trải nghiệm những bài học mới, kiến thức hay và vô số kỉ niệm đáng nhớ, những thành viên ngày nào còn xa lạ nay đã trở nên thân thiết, coi nhau như anh em trong gia đình. Ngày đầu, chúng tôi chỉ trao đổi về bài tập thì sau này chúng tôi hỏi han nhau về gia đình, sở thích. Chơi với nhau rồi, tôi mới biết mới hiểu được tính cách từng thành viên trong lớp, thấy được lớp học cũng là một môi trường rất đa dạng và đầy điều thú vị đấy!

Như các bạn biết, lớp trưởng là thành viên có chức vụ cao nhất lớp nhằm hỗ trợ cô giáo chủ nhiệm và các thầy cô bộ môn trong việc quản lý, điều hành hoạt động để các thành viên trong lớp đều đạt hiệu quả tốt nhất trong học tập, rèn luyện đạo đức. Lúc được lựa chọn, tôi cảm thấy lo lắng lắm vì sợ không hoàn thành được tốt phần việc được giao, nhưng rồi tôi cũng trấn tĩnh, tự nhủ mình cần phải thử thách bản thân, phải thử những điều mới lạ để rút ra kinh nghiệm sau này. Khoảng thời gian đầu, nhiều bạn trong lớp còn không phục về việc tôi được làm lớp trưởng, nhưng rồi sau này ai cũng hiểu làm lớp trưởng gấp không

ít khó khăn, trắc trở và tất cả cũng vì hoạt động chung của lớp nên các bạn đều nhiệt tình giúp đỡ tôi. Nhưng điều tôi xác định quan trọng nhất: là học thật giỏi thì các bạn mới thực sự tôn trọng mình; từ suy nghĩ đó, tôi luôn cố gắng thật giỏi các môn học tập, gương mẫu đi đầu trong các phong trào của Đoàn để xứng đáng với sự tin tưởng của thầy cô và các bạn. Thời gian thấm thoát trôi qua, tập thể lớp tôi đoàn kết trong mọi hoạt động, và để ghi nhận, Ban chấp hành Đoàn TNCS nhà trường đã khen thưởng lớp tôi là chi đoàn vững mạnh.

Tưởng chừng những điều tốt đẹp ấy sẽ mãi theo tôi đến khi ra trường... Nhưng rồi cũng xảy ra một vụ “nói xấu sau lưng” giữa các bạn nữ trong lớp, một phần cũng bởi mỗi người một tính cách, lại chưa biết cách nhường nhịn nhau. Lúc đó tình hình trong lớp rất căng thẳng, bạn này nói xấu bạn kia, nhiều vấn đề không hay cứ nối tiếp xảy ra. Với cương vị là lớp trưởng, tôi cần phải bình tĩnh, công bằng tìm cách hòa giải cho các bạn, nhưng làm như thế nào thì thật khó, vì tôi cũng chưa có nhiều kinh nghiệm “đứng giữa”, làm hài lòng tất cả như thế này bao giờ! Tôi cũng không biết hỏi ai, băn khoăn...rồi về nhà tôi chia sẻ với mẹ và cô hàng xóm là lãnh đạo chi hội phụ nữ thôn. Qua mẹ, tôi biết cô đã tham gia các lớp tập huấn trong Dự án “*Nâng cao năng lực lãnh đạo cho nữ đại biểu HĐND cấp xã nhiệm kỳ 2016 - 2021*” do Quỹ Rosa Luxemburg Stiftung Đông Nam Á tài trợ được Trung tâm Nghiên cứu Giới, Gia đình và Phát triển Cộng đồng và Hội liên hiệp phụ nữ tỉnh thực hiện tại Hà Nam. Tôi tìm đến cô và được cô chia sẻ những kinh nghiệm và

kỹ năng trong đó có kỹ năng giải quyết vấn đề mà cô đã học được từ các khóa tập huấn. Tôi nghe lời cô và lựa chọn cách giải quyết “trong hòa bình”. Tôi gọi các bạn nữ ngồi lại nói chuyện với nhau, có điều gì bức xúc thì cùng nói để tháo gỡ, mong sao các bạn hiểu được suy nghĩ của người còn lại. May mắn thay, trong buổi nói chuyện thẳng thắn đó, các bạn đều hiểu được mọi chuyện vốn dĩ chỉ xuất phát từ hiểu lầm. Vậy là khúc mắc được giải quyết, tôi thở phào nhẹ nhõm khi thấy thành viên lớp mình lại hòa thuận vui vẻ như xưa.

Trải qua khó khăn đó, tôi lại cảm thấy vui hơn vì có thêm sự tín nhiệm từ cô giáo chủ nhiệm và bạn bè. Mai này dù phải xa ngôi trường THPT Lý Nhân, ngôi nhà 10A4 yêu dấu thì tôi vẫn mãi nhớ về những kỉ niệm nơi đây. Vui có, buồn có, những thất vọng và ghét bỏ cũng thoáng qua, nhưng tôi tin tất cả chúng tôi sẽ không bao giờ quên nhau, và tình bạn thiêng liêng này sẽ đi theo cúng tôi suốt cuộc đời!